Hayat

No. 84
16 MAYIS 1958
100 KURUŞ

Bu sayıda:

16-17 nci sahifelerde
ATATÜRK' ün
bir portresi...

Boş kalan kareleri bakalım kimler dolduracak?

Apartman dairesi kazanan talihli müşterilerimizden bazıları

Hiç beklenmedik

bir anda

TALİH

sizin de yüzünüze

gülebilir.

★

3 Ağustos Çekilişinde

5

APARTMAN DAİRESİ

ve

150.000

Lira Para ikramiyeleri

YAPI ve KREDİ BANKASI

ANTONELLA LUALDI
(Fotoğraf : Dalmas)

HAFTALIK MECMUA

16 MAYIS 1958

FİATI : 100 KURUŞ

YIL: 3 CİLT: 4 SAYI: 84

SAHİBİ :
ŞEVKET RADO

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
HİKMET FERİDUN ES

YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İBRAHİM ÇAMLI

HAZIRLIYANLAR :
SEMİRAL BİLBAŞAR
FİRUZ AŞKIN
FİKRET ARIT
AYHAN EBER

FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - Sürenkök (Ankara) - Turizm Fotoğraf A.İ. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz.

İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56

DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.

REKLAM İÇİN :
Kararımıza gereğince, Türk Basın Birliği Resmî İlânlar Limited Ortaklığı'ndan verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.

ABONE ŞARTLARI :
Yıllık (52 sayı) 50 T. L.
6 aylık (26 sayı) 25 T. L.
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 19 Cent'e ve İngiliz Lirası olarak 1 Shilling 5 Pence'e tekabül eden fiatla satılır. Yıllık abone fiatı — âdi posta ücreti dahil — 75 Türk Lirasıdır. Abone olmak istiyenler bu mebliğin karşılığı olan Dolar veya İngiliz Lirasını Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alabilirler.

Fotoğrafları bir türlü beraber çekilemiyen genç Ağa Han ve sevgilisi Sylvia nihayet

Cannes Sokaklarında Yakalandılar...

Dünya basınında isminden en çok bahsedilen meşhurlardan biri de genç Ağa Han Kerim'dir. Ali Han'ın oğlu olan ve Ağa Han'ın yerini alan Kerim o kadar yakışıklıdır ki, Avrupa'nın hemen bütün güzel ve asil genç kızları bu yakışıklı delikanlı ile arkadaşlık tesisi için yarış halindedirler. Kerim'in nişanlısı olduğundan ve muhakkak evleneceklerinden bahsedilen yegâne talihli genç kız ise Sylvia Casablancas isimli güzel bir Meksikalıdır. Kerim bundan bir müddet önce, istirahat etmek üzere Cote d'Azur'e gittiği zaman Sylvia ile buluşmuştur. Bütün gazeteciler ve foto muhabirleri bu buluşmayı tespit etmek arzusunda olduklarından Kerim'le arkadaşının peşine düşmüşler, fakat Kerim altındaki Mercedes markalı spor otomobilin sürati sayesinde gazetecilerden kaçmaya muvaffak olmuştur. Ancak, yeni Ağa Han'ın Meksikalı güzelle arkadaşlığını muhakkak tespit etmek ve umumi efkâra duyurmak arzusunda olan açıkgöz bir foto muhabiri ne yapıp yapmış, iki sevgilinin izini bulup resimlerini çekmeye muvaffak olmuştur.

SAKIN ÇEKME — Kerim'in spor otomobili Cannes sokaklarında, bir otelin önünde durunca, tehlikeyi önce Sylvia seziyor ve makinesini kendilerine doğru çevirmiş olan foto muhabirine elini uzatıp âdeta «Sakın çekme, karışmam» der gibi tehdit ediyor. Fakat böyle bir fırsat kaçırılır mı hiç?

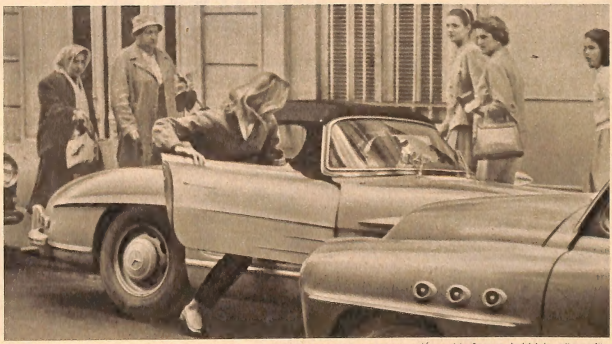

YAKALANDIK — Meksikalı Güzel Sylvia Casablancas, bütün gayretlerine rağmen nihayet bir foto muhabirinin ağına düştüklerini ve beraber resimlerinin çekileceğini anlamıştır. Hiddetli bir şekilde otomobilden çıkarken Kerim'e durumu kısaca söylüyor. O esnada civardan geçenlerin gözleri de, kaldırıma yanaşan bu lüks otomobilde ve içindeki güzel çifttedir.

TALİMAT — Kerim otomobilden fırlayıp bir otel müstahdemine «Ne yapıp yap, şu fotoğrafçıya mani ol, diyor. Mümkünse filmi al.»

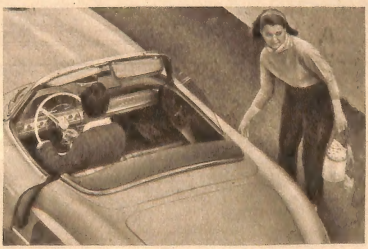

KURTULUŞ YOK — Foto muhabiri oradan kaybolup saklanmıştır. Aradan yarım saat geçiyor. Kerimle sevgilisi geri dönecekler. Sylvia otomobile girerken Kerim ona kapıyı bile açmıyor, çünkü aralarında samimiyet var.

Başvekil Adnan Menderes'in

Uzak Doğu Seyahatinden Özel Fotoğraflar

Başvekil Adnan Menderes 15 gün süren Uzak Doğu seyahatinde 61 saat 90 dakika uçuş yapmış, 28 bin 137 km. katetmiştir. Menderes bu yolculuğunda Japonya, Güney Kore, Milliyetçi Çin ve Hindistan'a resmî bir ziyarette bulunmuştur.

KORE'DE TEZAHÜRAT — 25 nisanda Japonya'dan Güney Kore'ye gelen Başvekil Adnan Menderes, büyük bir törenle karşılandığı Seul hava alanından Reisicumhur Syngman Rhee'yi ziyarete giderken tezahüratla selâmlanmıştır. Seul caddeleri bu ziyaret vesilesiyle Menderes'in fotoğrafı ve «Hoşgeldiniz» ibaresi bulunan hilâl şeklindeki taklarla süslenmiştir.

KORE'NİN EN BÜYÜK NİŞANI — 26 nisan sabahı reisicumhurluk sarayında yapılan ve yüzlerce basın mensubu ve filimcinin bulunduğu parlak bir törenle Başvekil Adnan Menderes'e, Güney Kore Reisicumhuru Syngman Rhee tarafından Kore'nin en büyük nişanı tevcih edilmiştir.

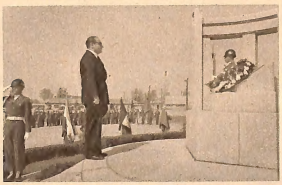

MEÇHUL ASKER ABİDESİNDE — 27 nisan günü Askerî Mezarlığı, Kore Silâhlı Kuvvetler Şehitliği'ni ziyaret eden Menderes, Meçhul Asker Abidesi'ne de çelenk koymuştur.

TATBİKAT — Aynı gün çeşitli askerî birlikleri ziyaret eden Başvekil Adnan Menderes, Altıncı Kore Kolordusu'nun mühim bir tatbikatında hazır bulunmuştur.

TÜRK TUGAYINDA — Türk Tugayını ziyaret eden Başvekilimize, tugayımızın kurduğu Ankara Yetim Çocuklar Okulu öğrencileri buketler vermiştir.

TEFTİŞ VE GEÇİT — Menderes, Seul'e takriben 30 mil mesafede bulunan Türk Tugayı karargâhında büyük bir askerî törenle karşılanmıştır. Top atışı ile selâmlanan Başvekil Adnan Menderes, İstiklâl Marşımızın dinlenmesini müteakip selâm resmini ifa eden merasim kıtasını teftiş etmiş ve yapılan geçit resminde hazır bulunmuştur.

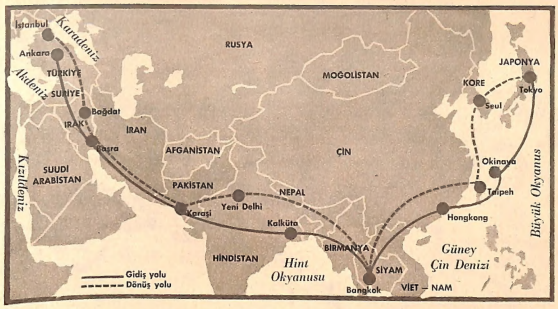

SUBAYLAR ARASINDA — Başvekil Adnan Menderes, geçitten sonra Kore'deki birliklerimizin 1950 yılından beri sekizinci kafilesini teşkil eden tugay subayları ile tanışmış ve kendileri ile samimî görüşmelerde bulunmuştur. Karargâhta Başvekilimiz şerefine yemek verilmiş, erlerimiz memleket havaları çalmıştır.

FORMOZA'DA — 28 nisanda Formoza'ya giden Menderes, Japonya ve Güney Kore'de olduğu gibi Formoza'da da büyük bir törenle karşılanmış, ayni gün Başkan Çan Kay Şek'i ziyaret etmiştir.

HİNDİSTAN'DA — Başvekilimiz Adnan Menderes, Hindistan Başvekili Nehru'nun daveti üzerine Uzakdoğu dönüşü 1 mayısta Hindistan'ı da ziyaret etmiş, alanda Nehru tarafından karşılanmıştır.

FOTOĞRAFLAR: MEHMET SÜRENKÖK

YEMEKTE — Formoza'nın başşehri Taipeh'de Çin Başkan Vekili ve eşinin öğle yemeğinde bulunan Menderes, yemeği Çin usulü çubuklarla yemiştir.

Sohbet KÖŞESİ

AZ KONUŞAN ADAM

ÖNÜMDEKİ mektubu yazmış olan küçük hanım büyük bir telâş içinde görünüyor: Tahsili ve terbiyesi yerinde bir nişanlısı var. Onun hiç bir halinden şikâyetçi değil; yalnız bir hali müstesna: Bu delikanlı az konuşuyor. Halbuki kendisi, tam tersine, çok konuşkan ve girgin! «Acaba onu konuşmıya alıştırabilir miyim? Bu bir hastalıksa tedavisi mümkün müdür? Aslında çok iyi bir insan olduğu muhakkak ama onu cemiyet hayatına sokabilecek miyim, diye endişe ediyorum. Söyleyin bana, bu derece konuşmıyan bir kimse hayatta muvaffak olabilir mi?...»

İnsanın evlenmeden evvel, nişanlısının farkına vardığı bir hali üzerinde esaslı surette düşünmek lüzumunu hissetmesi iyi bir şeydir. Bize mektup yazan küçük hanım da belli ki yeni yuvasında mesut olmak istiyor. Mesut olmak istemek herkesin en tabii hakkıdır. Onun şartlarını yerine getirmek için de uzun uzun düşünüp taşınmak faydalı netice verir.

Fakat şunu hemen söyliyeyim ki az konuşmak süratle tedavisi icabeden, tehlikeli bir hastalık değildir; hattâ biraz da insan meziyetleri arasındadır. Buna mukabil konuşmak fazlalaşır da aşırı dereceleri bulursa çok konuşmamanın bir çaresini aramak lüzumu ortaya çıkar. Az konuşan adam eğer zamanında konuşmasını biliyorsa; yalnız makul ve mantıkî sözler söylemek için ağzını açıyor, boş lâf etmekten hoşlanmıyorsa böyle bir adamı sırf konuşmuş olmak için konuşmıya zorlamaktan ne çıkacaktır? «Söz gümüş ise sükût altındır» sözü fazla ve boş yere konuşmaktansa susmayı tercih etmenin daha doğru olacağını anlatmak için söylenmiştir. Az konuşmak, vahim bir çekingenlik, herkesin karşısında ağzını açmaktan korkmak derecelerini bulmadıkça, daha çok bilinen bir halk tâbiriyle «Pısırıklık» halinde görünmedikçe mahzurlu sayılamaz.

Belki böyle az konuşan insanlar cemiyet hayatında herkesin hoşuna giden bir yıldız gibi parlamazlar; hoş hikâyeler anlatarak, güzel nükteler savurarak dikkati çekmezler ama her halde işlerini daha iyi görürler. Hele hayatta muvaffak olmak şansının çok konuşanlardan ziyade az konuşanlara güldüğü, çok konuşanların ise, dilleri belâsı, bir çok talihsizliklere uğradıkları muhakkaktır. Büyük işler başarmış olan insanların çok konuşanlar arasından çıkmaması bunun doğruluğunu gösteren bir delil değil midir?

Onun için bana mektup gönderen küçük hanımın endişesini pek yerinde görmüyorum. Nişanlısı zamanla konuşmasını biraz arttırır, kendisi de çok konuşmasını biraz eksiltirse, tabii bunu temin etmek için her iki taraf ciddî bir gayret sarfettiği takdirde, pek kısa bir zamanda birbirlerine uygun, mesut ve noksan taraflarını tamamlıyan bir çift haline gelmeleri zor olmıyacaktır.

ŞEVKET RADO

Dost kazanmak isterseniz...

Şaheser Romanları'nı tavsiye edin!

ŞAHESER ROMANLARI

JOSEPHINE
GELİN TACI
SABAH YILDIZI
MELISSA
AŞKTAN DA ÜSTÜN
HARP VE SULH
(İkinci baskı)
BÜYÜLÜ ÇİÇEK
HER KADIN GİBİ

Yeni Gıbıta

GÜVEN
YAYINEVİ
Cağaloğlu yokuşu
Nariıbahçe s. No. 11
İSTANBUL

KÜTÜPHANEDE — *İçinde bulunduğumuz bugünlerde yurt talebelerinin en çok vakit geçirdikleri yer kütüphaneler oluyor. Yukarıda Uğur Kız Talebe Yurdu talebeleri yurdun okuma odasında.*

Ey Ruh! Sınıf geçecek miyim?

Ruhlardan medet uman öğrenciler — Kara Şövalye oyunundan kütüphaneye — Güler'in hikâyesi — Tren geliyor — Sıladan mektup — Amca oyun oynamazsa...

İSTANBUL'DAKİ KIZ TALEBE YURTLARINDA YAPILAN RÖPORTAJ

YEMEK SAATİ — *Güneş Kız Talebe Yurdu'nun bol ışık alan ve masalarının arasına yerleştirilmiş palmiye ağaçları ile iç açıcı bir manzara arzeden yemek salonunda öğrenciler ellerindeki tepsilerle servislerini kendileri yapar, yemek yerler.*

PENCERELER ışık girmiyecek şekilde kapatılmıştı. Altı, yedi kişilik bir genç kız grupu büyükçe bir bavulun etrafına çevrelenmişler, küçük beyaz kâğıt parçalarını da daire halinde bavulun üstüne dizmişlerdi. Kâğıtların ortasında bir fincan vardı. İçlerinden üç tanesinin parmağı fincanın üstünde idi. Hafif bir ses duyuldu :

— Ey ruhlar padişahı, bize lûtfen bir ruh gönderin...

— Ey aziz ruh geldinse haber ver...

Fincan sağa, sola hareket etmeğe başladı.

— Çocuklar, amcamın ruhu geldi.

— Amcan işin alayında. Başkasını çağır Tülin...

Tülin rica etti :

— Amcacığım, lûtfen siz gidin. Sonra gelirsiniz.

— Ey ruhlar padişahı, bize başka birini gönderin...

— Ey ruh, geldinse Fatma'nın bu sene sınıf geçip geçmiyeceğini bildir...

— Aaaa kalacak diyor. Halbuki sınıfın en iyi talebesiyim.

Tülin onu teselli etti :

— Üzülme şekerim, bu gene amcamın oyunudur muhakkak...

İstanbul'un yedi kız talebe yurdundaki 572 öğrencinin bugünlerde yegâne mevzu bu : İmtihan. Güneş Kız Talebe Yurdu'nda büyük bir sessizlik hâkim. Odalar, koridorlar, salon bomboş. Öğrenciler kütüphanede toplanmış, büyük bir ciddiyetle ders çalışıyorlar. Çevrilen sahifelerin hışırtısından başka çıt çıkmıyor. Yemek zamanı her biri ellerinde tepsilerle mutfaktan sıra ile yemeklerini alıp palmiyelerin gölgelediği masalara otur dukları zaman konuştukları yegâne mevzu gene imtihan ve tahsil.

Cennet Kız Talebe Yurdu'nda, Gelibolu'nun Çardak kazasından 21 yaşındaki hukuk öğrencisi Güler Yurdaer diyor ki :

— İlkokulu bitirdikten sonra ailem okumamı istemedi. Çardak'ta orta ve lise olmadığı için Gelibolu'ya gitmek, orada ev tutup oturmak icabediyordu. Bu hem masrafı olacak, hem de bana bakması için annemi evden ayıracaktı. Uzun münakaşalar ve yalvarıp yakarmalardan sonra babamı ikna ettim. Liseden mezun oluncaya kadar geçen 6 sene içinde annem bir hafta benim yanımda, bir hafta babam ve kardeşlerimin yanında kaldı. Bu şartlar altında liseden mezun

oldum. Sıra üniversiteye gelmişti. Münakaşalar yeniden başladı. Babam İstanbul'da tek başıma yaşamama müsaade etmiyordu. Sonbahara kadar süren çekişmelerin sonunda ısrarlarıma dayanamayıp izin vermek mecburiyetinde kaldı. Fakülteye kaydolup derslere başladıktan bir müddet sonra da bir gün habersizce çıkageldi. Maksadı durumumu kontrol etmekti. Bir hafta sonra dönerken memnuniyeti her halinden belli oluyordu...

Yurtlarda hayat son derece muntazam. Sabahları 6 - 9 arası kahvaltı, 12 - 14 arası öğle yemeği, 18 - 20 arası da akşam yemeği. Saat 20.30 dan sonra sokakta kalmak yasak. Geç gelecekleri vakit veli olarak gösterdikleri şahsın bizzat yurda gelip müsaade alması ve öğrenciyi eliyle getirip teslim etmesi şart. Ücret aylık olarak 130 - 200 lira arasında değişiyor. Buna yemek, pansiyon, büyük çamaşır dahil. Para öğrencilerden üç veya dört taksitte alınıyor. Bunlardan Cağaloğlu Kız Talebe Yurdu Maarif Vekâletine, İzmir ve Trabzon Kız Talebe Yurtları cemiyetlere bağlı. Güneş, Uğur, Cennet ve Coşkun adlarındaki yurtlar hususi şahıslar tarafından işletiliyor.

Odalar dekor bakımından birbirinin aynı. Bir tarafta geniş elbise dolapları, bir tarafta karyola ve komodinler. Karyoloların baş tarafındaki duvarı renkli fotoğraflar süslüyor. Adım başında James Dean'in bir fotoğrafı. Ondan sonra Rock Hudson'la Elvis Presley geliyor. Bir odada karyolanın üstüne bağdaş kurup oturmuş ders çalışan iki arkadaş görüyorsunuz. Aralarına yemiş kutusunu almışlar. Hem yiyor, hem okuyorlar.

Bütün bu imtihan hazırlıkları arasında ev işlerini de ihmal etmiş değiller. Bir grup çorap, mendil ve havlularını ipe sermekle meşgul. Daha başkaları masa başına geçmiş çamaşır ütülüyor. Ders ve iş arasında dinlenmek ve eğlenmek için de vakit bulabiliyorlar.

Uğur Kız Talebe Yurdu'nun loş koridorlarında tok bir ses duyuluyor :

— Eller yukarı.

Yedi, sekiz kişilik bir grup bu ölüm tehdidi karşısında duvara yaslanıp ellerini kaldırıyorlar. Birden bomba gibi patlıyan kahkahalar binayı dolduruyor. Ortalık bir sürü genç kızla doluyor. Siyah pantolon, siyah pardesü giymiş, başına siyah bir kumaş bağlamış maskeli bir genç kız :

— Haydi çocuklar, diyor. Kara Şövalye'ye burada son verelim. Sonra kütüphanede yer kalmıyacak.

Onlar dağılırken bir ses :

— Çekilin, tren geliyor... diye bağırıyor.

Bu da ders yorgunluğunu çıkarmak için sıralanıp trencilik oynıyan başka bir grup.

Trabzon Kız Talebe Yurdu'nda kuyruk olmuş, banyo için isimlerini yazdıran kızlar, «Posta» diye bağıran bir sesin duyulması üzerine kuyruğu dağıtarak elinde mektuplar olan bir adamın etrafını sarıyorlar :

— Halil Efendi, bana yok mu ?

— Şu muhakkak benimdir.

— Ver onu bana, annemin yazısına benziyor.

Kendilerine mektup gelmiş olanlar sevinçle zarfları açarken, diğerleri de mahzun mahzun birer köşeye çekiliyorlar. Bir genç kız hemen oracıkta mektubunu okuyor :

«Aman yavrucuğum imtihanlarının geldiği bugünlerde derslerinden başka birşey düşünme. Bütün arzumuz senin muvaffak olmandır. Senin için dua ettiğimizi unutma...»

Ve pencereleri ışık girmiyecek şekilde kapatılmış bir odada hafif bir ses duyuluyor :

— Ey ruh geldinse söyle. Sınıf geçecek miyim ?

— Ayşe geçecek mi ?

— Güler geçecek mi ?

Tülin'in amcası oyun oynamazsa hepsi geçecek gibi...

ÇAMAŞIR — *Yurt hayatı genç kızlarımızı her bakımdan yarına hazırlamaktadır. Onlar evlerinden uzak olarak yaşadıkları tahsil seneleri zarfında günlük hayatın icabettirdiği her çeşit işi kendi kendilerine zevkle yapmasını öğrenirler. Bir kısmı çamaşır yıkarken, çamaşır işini bitirenler de bunları kurutmak için terasa asarlar.*

YATAKHANE — *Yurt hayatının en zevkli saatlerinden birini de yatma zamanı teşkil etmektedir. Yukarıda Uğur Kız Talebe Yurdu'ndaki yatakhanede bazılarını mektup yazarken, bazılarını da bigudi sararkan görüyorsunuz.*

POSTA — *Yurtluların en büyük derdi aile hasreti olduğu için mektup aldıkları zaman son derece sevinmektedirler. Yukarıda Trabzon Kız Talebe Yurdundaki genç kızlar zarfları kapışırken görülüyor.*

İKİ KUYRUK — *Yurtlarda sık sık tesadüf edilen şeylerden biri de kuyruktur. Yukarıda bazı genç kızlar banyoda sıra kapmak için isim yazdırırken, yanda da başkaları dizi olmuş, dinlenmek için trencilik oynarken görülüyor.*

RÖPORTAJ : MUALLÂ BAYRAKTAR — FOTOĞRAFLAR : EROL DERNEK

Hindistan'ın esmer tenli kıvrak vücutlu genç kızları, iki büyük ilham kaynağından kuvvet alarak saadet içinde dans ediyorlar.

Aşk ve

TABIAT AŞIKLARININ DANSI — Hindistan'ın Manipur Eyaletinde yapılan bu danslardaki figürler değişik mevsimleri, meltemleri, kış rüzgârları, ılık güneşi ve mevsim yağmurları ile tabiatın çeşitli yönlerini tasvir eder. En güzellerinden biri de dans tanrısı Radhakrishna adına göz alıcı ve cazip kıyafetlerle yapılan bu lâtif danstır.

HİNDİSTAN, aşk ve tabiattan ilhamını alan çeşitli halk dansları ile dolu bir memlekettir. Bu danslar ırklım ve coğrafya şartlarının çeşitliliğinden ötürü kıyafet, müzik ve mizaç bakımından büyük ayrılıklar gösterir. Eskiden halk, değil memleketin çeşitli yerlerindeki dansları tanımak, bazan aynı eyalettekiler bile o havalide yapılan dansların neler olduğunu bilmezlerdi. Hindistan 1947 senesinde istiklâlini kazandıktan sonra hükümet halk danslarını ele almış, bu baba yadigârı sanatı tanıtmak ve korumak için 1953 yılından beri halk dansları festivalleri tertibetmeğe başlamıştır. Hindistan halk dansları, esasını büyük din kitaplarının koyduğu klâsik danslardan ayrılmaktadır. Klâsik danslar din kitaplarının çizdiği yoldan dışarı çıkamamakta fakat halk dansları devamlı surette gelişmektedir. Klâsik dans dinî törelerin hududu içinde yuvarlanıp giderken, halk dansı aşkın ve tabiatın hudutsuzluğu, çeşnisi, renk, ışık ve hareketliliği içinde çeşitli halk kütlelerini içine alarak yayılmaktadır. Tabiat bu danslarda geniş ölçüde işlenmiştir. Rüzgârları, güneşi, yağmurları ile tabiatın her hâdisesi ve mevsimler bu danslarda canlandırılır. Bereketli yağmurlar ve bol bir hasat danslarla karşılanır, danslarla kutlanır. Her bölgenin de bütün bunları ayrı bir ifade ediş tarzı vardır. Halk dansları çeşitli yönlerden birbirleri ile ne kadar ayrılık gösterirlerse göstersinler ilhamı aşk ve tabiattan aldıkları müddetçe daima müşterek bir tarafları olacak ve her yerde yaşıyacaktır.

YAĞMUR DANSLARI — Uzun, sıcak günlerden sonra yağmur mevsimi gelince, Hintli kadınlar en güzel elbiselerini giyerek bereketli yağmurları karşılamak üzere bu dansı yaparlar. Yağmur mevsimi ile ilgili bir dans da yanda görülen tavuskuşu dansıdır. Nepal hududundaki Hintliler yazın yağan yağmurlardan sonra tavuskuşlarını andırır şekilde giyinerek bu güzel kuşların hareketlerini taklit eden danslar yaparlar. Hindistan'da her tabiat hâdisesi dansla dile getirilmiştir.

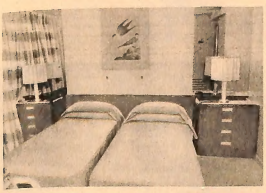

Bir Kamaranın Hikâyesi

Constitution Transatlantiğindeki «S - 5» kamarasının garip bir kaderi var. Bir zamanlar mesut bir kadını tahta doğru götürürken, bu defa da sabık ve son derece üzgün bir kıraliçeyi uzak diyarlara sürüklerdi.

BUNDAN üç sene önce, saadetten gözleri parlıyan güzel bir kadın New - York limanından «Constitution» isimli transatlantiğe binmiş ve geminin en muhteşem kamarasına yerleşmişti. S-5 üst güvertede, güneşin ve temiz havanın bütün gün kucakladığı sakin bir köşeydi.

Bu kamarayı işgal eden güzel kadın şimdiki Monaco Prensesi, sabık sinema yıldızı Grace Kelly idi. Refakatinde otuz kişi vardı. Tıklım tıklım dolu valizler, buket buket çiçekler, neşe içinde gülen insanlar «Constitution» a âdeta bir bayram havası getirmiş, S-5 numaralı kamaranın etrafı seyahat başlıyunca müstakbel bir taht sahibesini görmek istiyen meraklı yolcularla doluşmuştu.

Grace Kelly Avrupa'ya prenses olmaya gidiyordu. Monaco Prensi Rainier ile evlenecekti. Talihli bir kadını New - York'tan Avrupa'ya götürmek şerefi de transatlantiğin S-5 numaralı kamarasına nasip olmuştu. Bu ferah ve lüks kamara Grace Kelly'yi bir tahta doğru uçuruyordu.

Bundan kısa bir müddet önce «Constitution» transatlantiğinin meşhur kamarası S-5 kapılarını yeniden mühim bir şahsa açtı. İran Şahından ayrılan sabık Kıraliçe Süreyya New - York'a gidiyordu, S-5 te seyahat edecekti.

Beraberinde sadece yirmi kadar valiz, annesi ve erkek kardeşi vardı. Grace Kelly transatlantiğe bindiği zaman ne kadar neşeli bir hava getirdiyse, Süreyya'nın seyahatine de o kadar büyük bir keder ve sessizlik hâkimdi. Kimsenin yüzü gülmüyor, hiçbir yolcu S-5 in civarında dolaşıp bu sabık kıraliçeyi yakından görmeye cesaret edemiyordu.

Kamaranın önünde bütün gün üç aşağı beş yukarı dolaşan sadece bir kişi vardı. Bu şahıs transatlantiğin kamarotlarından Henri idi ve bütün seferlerde S-5 in yolcularına hizmet eder ,başka hiçbir yolcuya bakmazdı.

Bundan üç sene önce Henri, bir taht sahibi olmaya giden Grace Kelly'ye hizmet ederken bir dakika bile boş durmamıştı. Halbuki bu sefer sadece güvertede dolaşıyor ve Süreyya'nın zile basıp kendisini çağırmasını bekliyordu. Halbuki kamaradan hiç ses çıkmıyordu.

Kamara aynı kamaraydı, fakat değişen çok şey vardı. Grace Kelly seyahat boyunca kamarasının kapısını açık tutmuş, her sabah güverteye mütebessim ve mesut bir çehreyle çıkmış, maiyetindekilerle devamlı surette şakalaşmıştı. Kamarotlar mütemadiyen S-5 e gidip geliyor, bazan kahvaltı, bazan viski, her sabah da taze çiçekler taşıyorlardı. Müstakbel prensesin kamarası herkese açıktı.

Süreyya ise kamarasından ancak yemeğe inmek veya sinema seyretmek için çıkıyor, bunun haricinde kapısı sımsıkı kapalı duruyordu. Bazan kamaranın açık lümbozlarından dışarıya hafif bir müzik taştığı oluyordu. Gemi-

KASIRGA DANSI — Kabul kabilesi halkının en gözde dansı olan bu kasırga dansında kuvvetli vücut hareketleri ve hızlı davranışlarla kasırga ifade edilir. Gayet renkli elbiseler giymiş olan kadın ve erkekler iki sıra teşkil ederek gittikçe süratli bir şekilde dönerler.

BAHAR DANSI — Hindistan'da tabiatın her hâdisesi gibi baharın da ayrı bir dansı vardır. Kadınlar bu dansı en göz alıcı elbiselerini giyip mücevherlerini takarak yaparlar.

Tabiat Karşısında

HASAT DANSI — Orta Hindistan'daki Nagpuri bölgesi halkının, iyi bir mahsul idrak ettikleri zaman yaptıkları bu dans son derece canlı ve hareketlidir. Büyük bir sevinç ve memnuniyeti ifade eder. Hint dansları yalnız el hareketleri ile yetinmez, yüz ifadesine de büyük bir önem verir. Fakat bütün bunların tam bir ahenkle ve birbirini tamamlıyarak bir fikri ifade etmesi lâzımdır. Öyle ki konu, bu danslarda tam mânasiyle canlansın

nin orkestrası salonda «Sevdiğim erkek», «Bir gün bana dönecek sin» gibi neşeli, ümitli insanları barındıran aşk melodileri çalarken, dahili hoparlör bu şarkıları S-5 e de ulaştırıyor, sonra birdenbire kamaradaki müzik kesiliveriyordu.

«Constitution» un her seferinde zengin, neşeli, ümitli insanları barındıran S-5 ilk defa böyle bir sessizliğe ve kederе şahit olmaktaydı. Kamaranın dolaplarına yerleştirilen, Dior ve Schubert'in şahane tuvaletleri, masanın üstündeki Balmain'in «Jolie Madame» parfömü, seyahatin daha ikinci gününde solmaya yüz tutan çiçekler kamaranın havasını neşelendirmeğe kâfi gelmiyordu.

S-5 in hakikaten garip bir talihi vardı. Eğer sadece bir transatlantik kamarası değil de düşünebilen, üzülebilen bir varlık olsaydı taht sahibi olmıya giden bir prensesle tahtından uzaklaşan bir kıraliçeyi günlerce sinesinde barındırdıktan sonra belki de kaderin bu cilvesine isyan ederdi. Halbuki çok lüks bir kamaradan ibaretti. Dili yoktu ki konuşsun! Transatlantik yeni bir sefere çıkarken kamarot gelip anahtarla kapıyı açıyor, yolcuya dönerek gayet kibar bir şekilde «Buyurunuz efendim» diyordu. Bu yolcu bazan şen, bazan üzgün bir kimse oluyordu.

AŞK VE ŞÜKRAN DANSI — Pencap bölgesinde yapılan soldaki dansın esasını aşk teşkil eder. Aşık genç kızlar köyün dışına çıkmışlar, ay ışığı altında sevgililerini beklemektedirler. Sağdaki dansta ise yeni evlilere Yaratıcının şefkat ve rahmeti dilenmektedir. Aşk kadar mühim birşey de yeni evlilerin mesut olmalarıdır. Genç kız musiki nağmeleri içinde icabeden kımıldanışları yaparken yüz ifadesi ile de âdeta hislerini dile getirmeğe çalışır.

İKİNCİ KİRTE SAVAŞI

"Artık güçlükle ayakta durabiliyoruz. 25 nisandaki seçme taburlarımız bugün sadece birer iskelet haline gelmiş bulunuyor."

ÇEVİREN : ADNAN ERİM

LORD Kitchener de, bizim bu cepheden ve Türklerin hazırlanmasına meydan vermeden, taarruz etmemizi uygun buluyor.

Bu gece Birdwood'un iki tugayı gemilerle Arıburnu'ndan Helles'e nakledilecek. Çok ağır zayiat vermiş bulunan 29 uncu Tümen, yeni Lancashire Tugayı ve General Cox'un Hint Tugayı ile takviye edilecek. Böylece, kâfi miktarda askere malik olacağız. Hem de iyi askere !... Lâkin toplarımız için cephane ihtiyatımız gittikçe azalmakta. Bu hususu Londra'ya bildirdim. Acele cephane gönderilmesini istedim.

6 mayıs 1915 : Bugün saat tam 11.30 da Türk mevzilerini dehşetle bombardımana başladık. Bu ateşimiz yarım saat devam etti. Ondan sonra piyadelerimiz taarruza kalktı.

Gemideyim. Rüzgâr bugün de her tarafı allak bullak ediyor. Güvertede durmak veya sahile çıkmak müşkül.

Saat 14 e kadar geminin telsiz odasında kalıp haber bekledim. İşe yarar bir rapor gelmedi. 14 te sahile çıktım. General Hunter - Weston ve d'Amode'in muharebe idare yerlerine kadar gittim. İkisini de bularak konuştum. Tabur ve tugaylarımız ileri hatlarda şiddetle muharebe ediyor. Sabahtan beri devam eden kanlı boğuşmalar sonunda Türkleri ancak 200 metre kadar geriletmiş bulunuyoruz. Lâkin henüz asıl Türk mevzilerini işgal etmiş değiliz. Bu mevzilerden epeyi uzaktayız. Aradaki mesafeyi karanlık bastıktan sonra aşmamızın mümkün olabileceğini düşünüyorum...

Fakat !...

Saat 16:30 da Alçı Tepeyi zaptetmek hususundaki yüksek emellerimize veda edip küreklerimize sarılmaya mecbur olduk. Yine toprağa gömülmüye çalışıyoruz... Kroli Bahriye Tümeninin bir taburu fena halde sarsılmış bulunuyor. Hastahane çadırında bu tabur'un genç subaylarından Asquith ile konuştum. Dizinden vurulmuş. Tabur kumandanı Wedgwood ise şarapnelle korkunç surette yaralanmış...

Akşam üzeri gemiye döndüm. Manchester tugayı Gelibolu'ya gelerek karaya çıkmıya başladı. Şimdiye kadar böyle muntazam bir birlik görmemiştim.

7 mayıs 1915 : Yine kuvvetli bir fırtına hüküm sürüyor. Deniz tehlikeli derecede dalgalı. Saat 10 da Lancashire tugayı sol cenahtan hücuma kalktı. Lâkin ilerliyemedi. Donanmanın kuvvetli topları sayesinde muvaffak olacağını zannetmiştik.

İkindiye kadar ne sağ cenahta ne de solda bir ilerleme kaydedebildik. Saat 16.30 da 88 ci tugayı 87 nin önüne sürüp Yeni Zelânda tugayını ihtiyatta tutarak umumî taarruza geçilmesini emrettim. Kıtalarımız bir gayret daha gösterdiler. Lâkin karanlık basıncıya kadar hiçbir netice alamadılar. Gece Türkler de mukabil taarruzlarda bulundular. Biz de birkaç tecrübeye giriştik. Her seferinde ağır zayiatla geri çekildik.

Artık güçlükle ayakta durabiliyoruz. 25 nisandaki seçme taburlarımız bugün sadece birer iskelet haline gelmiş bulunuyor. Lâkin, bütün bunlara rağmen ilerlemiyecek olursak, sahilde tutunmamız pek müşkül bir hal alacak ! Onun için yarın da yine taarruza devam etmiye çalışacağız.

8 mayıs 1915 : Bugün cumartesi. Sabah 9.30 da karaya çıkıp Teke burnunun kuzeyindeki tepeler üzerinde bulunan muharebe idare yerine gittim. Burada telefon tesisatı var. Hem General Hunter - Weston, hem de d'Amede'la muhabere edebiliyorum.

Bugün muharebenin üçüncü günü. Kıtalarımız iki gün iki gecedir durmadan savaşıyorlar. Emrim mucibince bu gün Yeni Zelânda tugayı Kirte'ye taarruz edecek.

Saat 10.15 te topçumuz bombardımana başladı. Yarım saatlik bir ateşten sonra Yeni Zelânda kıtaları açılarak ilerledi. Türklerin topçu ateşi şimdi tam üzerlerine çevrilmiş bulunuyor... ilerliyemiyoruz. Dürbünümün adeseleri içinde dehşetli bir muharebe cereyan etmekte !

Şiddetli boğuşma ikindiye kadar devam etti. Netice yok. Saat 16 da bir emirname neşrettim. 17.30 da bütün cephe boyunca tekmil kıtaların Avustralya birlikleriyle takviye görerek umumî bir süngü hücumuna geçmelerini bildirdim.

Tam saat 17,15 te zırhlıların ağır topları güllelerini savurmıya başladı. On beş dakika sonra, yani 17.30 da, dürbünümle görebildiğim bütün arazi parçası bir anda süngü hücumuna kalkan askerlerimizle doldu. Aynı anda da Türk topçusunun mermileri yağmur gibi üzerlerine döküllmiye başladı. Her taraf bir an gözden silindi.

Gözlerime yapıştırdığım dürbünümün titrediğini hissediyorum. Soğukkanlılığımı muhafazaya çalıştığım halde parmaklarım titremekte devam ediyor. Türkler, kıtalarımız üzerine pek şiddetli bir topçu ateşi tevcih etmiş bulunuyorlar ! Bu ateş altında Fransızların Senegal kıtaları parçalanıp dağıldı. Bir kaç dakika sonra topçu ateşi kesildi. Süngülerini takmış Türkler siperlerinden fırladılar. Bizimkileri şiddetle geri sürdüler.

Az sonra yine Türk topçusunun salvoları mevzilerimiz üzerinde koyu bir duman perdesi husule getirdi. Artık gecenin karanlığı yavaş yavaş muharebe meydanına çökerek bütün şekilleri gözlerimizden siliyor. Hattı balâda, Fransız kıtalarından arta kalan birkaç er siperlerine doğru kaçıyor... Bunun arkasından, gece tamamen vadiyi kaplıyor...

Savaş sona ermiş bulunuyor. İki ta-

MAJESTİK BATIYOR — 1915 yılının mayıs ayı içinde düşman kuvvetleri deniz-de de büyük kayıplara uğradılar. 27 mayıs günü Majestik gemisi bir Alman denizaltısı tarafından batırıldı. Fransız membalarından alınan yukarıdaki fotoğraf bu sahneyi tespit etmektedir. Aynı ayın 13 ünde de Muaveneti Milliye muhribi Goliath zırhlısını batırdı. Bu büyük Türk kahramanlığının hikâyesi aşağıdadır.

KAHRAMAN MÜRETTEBAT — Mehmetçiklerin Kocakarı adını verdikleri Goliath zırhlısı Morto Limanına yerleşmiş, salvoları ile Türk hatlarında boşluklar açıyordu. Bu devin imhası lâzımdı. Mayının 12 sini 13 üne bağlıyan gece yanda görülen Muaveneti Milliye, Goliath'ı muhafaza eden iki muhribi atlatarak üç torpil ateşi ile bu düşman kalesini batırdı. Yukarıdaki fotoğraf, geminin torpedo subayı Yüzbaşı Ali Haydar Esad'ı ve maiyetini Goliath'ı batıran torpillerin ateşlendiği kovanın başında göstermektedir.

raf da fevkalâde fedakârlıklarla dövüşerek büyük zayiat verdi. Muharebenin üçüncü günü sonunda Kirte'ye bile ulaşabilmiş değiliz...

10 mayıs 1915: Akşam üzeri, karanlıktan sonra acayip bir hâdise cereyan etti. Bulunduğum «Arcadian» gemisinin bordasına, tıklım tıklım yaralılarla dolu bir mayın tarama gemisi yanaştı. Hiç bir hastane gemisi bu yaralıları kabul etmemiş! Hepsi ağzına kadar yaralıyla doluymuş. Onun için bunlar ortada kalmışlar!...

O sırada «Guildford Castle» isimli hastâne gemisi biraz ileriye gelip demir atmıştı. Derhal ona bir telsiz çekerek mayın tarayıcıdaki yaralıları almasını bildirdim. Mesele halledildi.

Lord Kitchener'den bir telgraf geldi. Marsilya yoliyle bol cephane gönderilmekte olduğunu yazıyor!

12 Mayıs 1915: Arcadian isimli gemide bulunuyorum. Şiddetli yağmur yağıyor. Kitchener'den bir telgraf daha alındı. Bir Tümen kuvvet gönderiyormuş! Bu habere bilhassa Roger Kayes pek sevindi.

Gelibolu açıklarındaki nakliye gemilerimizin çoğu, denizaltı korkusundan Mondros körfezine gidip demirlemiş bulunuyorlar.

Saat 15 te karaya çıkıp ateş hattından yeni dönmüş olan 29 uncu tümeni teftiş ettim. Askerlerin hepsi yaralar içindeydi. Kiminin kolu bağlı, kiminin ayağı sarılıydı. Elbiseleri kana bulanmış, diz kapakları, dirsekleri parçalanmıştı. Çoğunun üstü başı çamurlara batmıştı. Hepsinin gözleri, dövüşmekten ve yorgunluktan kan çanağına dönmüştü. Ayakta duramıyacak haldeydiler. Her taburun hemen hemen üçte ikisi bulunduğu yere ve çamurlu suların içine yığılıvermiş, üç gecenin uykusuzluğu ile horul horul uyuyordu!... Hepsi sanki yarı ölmüş vaziyetteydi!...

Yerlere serilmiş askerlerin arasından geçip sahile döndüm ve Plymouth taburuyla karşılaştım. Onlar da, erden subaya kadar tamamen bitik vaziyetteydiler. Sadece bedenen değil, moral bakımdan da çökmüşlerdi! Hepsinin yüzlerinde bezgin bir ifadenin izleri okunuyordu!... Her bölük, yerine gelip durur durmaz olduğu gibi oracığa çöküp kendinden geçiyordu!... Başlarında bulunan Albay, bunların bir, iki saatlik bir istirahatten sonra turp gibi ayağa kalkacaklarını söyledi. Fakat ben aynı fikirde değilim!...

Akşam üzeri, beni görmiye gelen General d'Amade'la uzun uzun konuştum. Generalin vazifesi artık bu cephede sona ermiş bulunuyor. Fransız hükümeti kendisine başka vazifeler tevdi edecek. Aramızdan ayrılmasına çok üzüldüm. Hepimiz ona, bundan sonraki işlerinde de başarılar diliyoruz...

13 mayıs 1915: Arcadian gemisindeyim. Deniz çarşaf gibi. Dün gece kalın bir sis Boğazı sarmıştı. Bu sisten istifade eden bir Türk gambotu Çanakkale Boğazı'ndan gizlice çıkıp «Goliath» zırhlısını torpilledi. Bu hâdise hakkında henüz teferruatlı haberler gelmedi. Fakat Türkler bu hareketle madalyayı hakettiler doğrusu!...

Bir vasıtaya binerek, Helles Burnu mevkiinde karaya ayak basarken bir on beşlik Türk mermisi elli metre yakınıma düşüverdi! Misket parçaları sağ omzumu yalıyarak denize doğru uçuştular. Talihim varmış... Hiçbiri koluma değmedi.

Bugün Kitchener'e telgraf çekip 29 uncu tümenin kifayetsiz durumunu izah ettim. Bu tümen şimdiye kadar 11.000 er ve 400 subay kaybetmiş bulunuyor! Kuvvetimin belkemiğini teşkil eden bu birlik artık güçlükle ayakta duruyor!...

16 mayıs 1915: Dün bazı Fransız uçakları geldi. Bu sabah Amiral de Robeck yeni sancak gemisi «Lord Nelson» dan karaya çıktı. Düşman denizaltılarının onu adım adım, bir gölge gibi takibetmekte olduğundan eminim!

General Bridges ağır yaralı. General Birdwood'un da yaralanmış olduğu haberi geldi. Onu görmek için Anzac sahiline gittim. Siperin içindeyken kum torbalarının aralığından geçen bir kurşun onu baygın bir halde yere sermiş. Hemen kaldırıp yarasını sarmışlar. Ağır değil...

Gascon isimli hastane gemisine geçip General Bridges'i ziyaret ettim. Yüzü sapsarıydı. Ayağından fena yaralar almıştı. Doktorlar, genç olsaydı ayağını kesip hayatını kurtarabileceklerini söylediler. Fakat yaşlı olduğundan buna dayanamıyacakmış!... Bridges, bizler için büyük bir kayıp olacak.

18 mayıs 1915: Bugün Birdwood'un bir kurmay subayı Anzac sahilinde top mermisiyle vurularak öldü. Öğleyin E.14 denizaltı gemimiz Marmara'da bir çok heyecanlı maceralar geçirdikten sonra Mondros Körfezine dönebildi. Bir Türk topçusunun isabetli atışı periskopunu parçalamış.

20 mayıs 1915: Türklerin, son günlerde toplarına bol cephane temin ettikleri anlaşılıyor. Amiral Thursby, Birdwood'un mevzileri üzerine on dakika içinde tam 240 Türk mermisinin düştüğünü gözleriyle görmüş... Bu mermileri birer birer saymış!... Thursby'ye, mevzinin ne kadar uzun olduğunu sordum. «Hesapça, bir metreye bir mermi isabet ediyor muydu?...» dedim. «Bombardıman altındaki mevzinin uzunluğu 80 metre yoktu bile!...» diye cevap verdi. Demek ki on dakika içinde her bir metreye 3 Türk mermisi isabet etmiş!...

Bugünlerde Amiral Thursby de ayrılacak. Herkes müteessir.

Winston Churchill'in Bahriye Nezareti'ndeki vazifesinden istifa etmiş olduğu rivayetleri dolaşmıya başladı.

22 mayıs 1915: Sabah kahvaltısından sonra Helles sahillerinde karaya çıktım. Öğle üzeri Seddülbahir'deki Fransız kuvvetleri karargâhına gittim. D'Amade'ın yerine gelen Fransız generali Gouraud ile görüştüm. Tam o sırada bir telefon geldi: İleri hatlardaki Fransız tugayına Türkler büyük kuvvetlerle mukabil taarruzda bulunarak cephesini yarmışlar! Fransız tugayı 400 den fazla ölü verip birçok güzide subayını kaybettikten sonra geri çekilmiye mecbur olmuş...

Bu haber Gouraud'nun çok canını sıktı. Fakat teessürünü belli etmemiye çalışarak, yarın, kaybedilen mevzilerin derhal geri alınacağını söyledi.

24 mayıs 1915: Sabah 9.30 dan 16.30 a kddar muvakkat mütareke ilân edildi. Bu müddet zarfında Türkler muharebe sahasındaki yaralılarını ve ölülerini toplıyacaklar. Şimdi saat 12.40. Bulunduğum «Arcadian» gemisinin kaptanı telâşla odama girdi. Şu anda bir telsiz zaptettiğini ve «Triumph» zırhlısının torpil isabeti alarak batmakta olduğunu bildirdi. Alman denizaltıları Boğaz civarında faaliyete başlamış bulunuyor...

İşler böyle giderse ne yapacağız bilmem!... Bütün donanmanın birer birer torpillenip batırılmasına razı olamayız herhalde!... Donanma ortadan kalktığı takdirde bizim mevcudiyetimiz nasıl devam edecek?!... Bu husus şüphesiz düşünülecektir...

25 mayıs 1915: Muvakkat mütareke hâdisesiz geçti. Türkler yüksek bir vekar ve dürüstlükle ölen arkadaşlarını muharebe meydanından topladılar. Avustralyalılar da onlara sigara atıp «Bahşiş, bahşiş!...» diye bağırdılar. Türkler bu şakaya çok güldüler.

26 mayıs 1915: Bu sabah, Yeni Zelânda takviye birliklerini getiren destroyer, Anzac sahiline iyice yaklaşarak demir attı. Kıtaları karaya çıkarmıya hazırlandı. Fakat Türk toplarının menzili dahiline girmişti. Birdenbire dört bir etrafına Türk mermileri yağmıya başladı! İlk ağızda, 45 yaralı, 6 ölü verdi ve alelâcele demir alarak güçlükle ateş menzili haricine çıkabildi.

Yeni Zelânda'lıların, daha ateş hattına girmeden uğradıkları bu zayiata pek müteessir oldum.

27 mayıs 1915: Öğle üzeri, «Majestic» zırhlısının Helles Burnu açıklarında düşman denizaltısı tarafından torpillenip batırıldığı haberi geldi. Mürettebattan 40 kişi kurtarılamamış. Topçu kumandanım Fuller ve harb muhabiri Ashmead - Barlette güvertede bulunuyorlarmış. Gemi torpillenince denize dökülmüşler. Diğer gemilerden indirilen müteaddit sandallar ikisini de bulup kurtarmıya muvaffak olmuş.

Gelecek Hafta: Üçüncü Kirte Savaşı.

43 SENE SONRA ÇANAKKALE'Yİ GEÇEN İNGİLİZ

24 mayıs tarihindeki yaralı mübadelesinde bulunan eski bahriye subayı Mr. Douglas Dixon intibalarını anlatıyor:

43 SENE SONRA — İtilâf Kuvvetleri Donanmasının, Çanakkale Boğazını zorlamağa teşebbüs ettiği 18 mart günü Mr. Dixon, Bacchante kruvazöründe bulunuyordu. Mr. Dixon, «O gün bizim gemi boğazın ağzına kadar bile gelemedi» diyor. O günden tam 43 sene ve bir ay sonra, geçen ayın 18 inde, Mr. Dixon direğine Türk bayrağını çektiği kotrası ile dost bir memleketin turisti olarak Çanakkale Boğazı'nı geçti ve Moda'da demirledi. Mr. Dixon ve karısı senelerden beri kotraları ile dolaşmakta, bu dolaşmalarına ait seyahat kitapları neşretmektedirler.

25 Nisan 1915 günü «Bacchante» kruvazörüyle Arıburnu açıklarına gelip demirledik. Vazifemiz, Arıburnu sahillerine yapılmakta olan çıkarmaya iştirak etmekti.

25 nisanda ilk çıkarma yapılmış, birliklerimizin bir kısmı sahilde tutunmıya muvaffak olmuştu. O günü takibeden günlerde, ben ve arkadaşlarım, karadaki kuvvetlerimize takviye götürmiye çalıştık. Bu takviyeleri götürdükçe, dönüşte, karadaki savaşlarda yaralanmış olanları toplayıp gemiye nakilediyorduk.

24 mayıs günü, her iki tarafın muharebe sahasındaki yaralılarını ve ölülerini toplaması için, muvakkat mütareke ilân edildi. Ben, Yüzbaşı Herbert'le, yaralıların bulunduğu sahaya gittim. Herbert, Türkçe biliyordu. Hem yaralıları topluyor, hem de Türklerle şakalaşıp konuşuyorduk.

Hepimiz şiddetli muharebelerden gayet yorgun ve sinirlerimiz pek bozuk bir halde çıkmış bulunuyorduk. Bu savaşlarda Türk askerinin bizim üzerimizde bıraktığı tesir, hepsinin korkunç birer muharip olduğuydu! Fakat şimdi, şu kısa mütareke esnasında, karşımızda dünyanın o en centilmen ve en nazik insanlarını görüyorduk. Yaralıları toplarken konuştuğumuz Türk subayları, pek kültürlü ve bilgili insanlardı. Buna mukabil, Türk erlerinde bu bilgi ve kültür bulunmamakla beraber, her birinin yüzünde mukades tanıdıkları bir dâva uğrunda canlarını rahat rahat fedaya hazır insanların müsterih ifadesi okunuyordu. Muharebe meydanında mecalsiz yatmakta olan ağır yaralı Türklerin hiçbirinin ağzından en hafif bir inilti dahi duyulmuyordu!

Türklerin fedakârlığını belirten iki canlı misal daha verebilirim:

Bir gün Arıburnu'nda, bizim hatlarla Türk hatları arasında ağaca çıkarak bize ateş eden bir Türk köylü kızını esir aldık. Sorgusunda tesadüfen ben de bulundum. Sorduğumuz suallere bu köylü kızın verdiği şuurlu cevaplar ve gösterdiği metanet hepimizi hayrette bıraktı. Her sualimize mantıki cevaplar verdiği halde ağzından hiçbir sır kaçırmadı.

Kabatepe civarında bir Türk bataryası vardı ki, Bacchante kruvazörümüzün bütün toplarıyla ateş etmemize rağmen bir türlü susturamıyorduk. Tam susturduk sandığımız anda birdenbire mermilerini üzerimize yağdırıyor, Arıburnu sahillerinde hiçbirimize nefes aldırmıyordu. Ne kadar uğraştıksa bu Türk bataryasını imha edemedik. O gene ateşine devam etti.

11. CANNES

FİLİM FESTİVALİ

GRACE, ŞEREF MISAFIRI — Grace Kelly, kocası Prens Rainier ile beraber Cannes festivalinin açılış gecesinde şeref misafiriydi. Değerli rejisör - senarist - ressam - yazar Jean Cocteau canlı kıraliçeye iltifat etmekten geri kalmadı. Cocteau 1957 Milletlerarası Cannes Filim Festivali'nde jüri başkanliği yapmıştı.

SOPHIA : CANNES KIRALIÇESİ — Geçen yıl Elizabeth Taylor, bu yıl Sophia Loren Cannes festivalinin kıraliçesi idi... Loren, bütün dedikodulara rağmen, kocası Carlo Ponti (yanda) ile gayet mesut görünüyordu. Sophia'nın hayranları arasında, ünlü genç ressam Bernard Buffet (üstte) de vardı. Buffet aktrisi odasında ziyaret etti. Bir divana oturttu ve resmini yaptı. Buffet'nin ihmalkâr jestlerle, çabucak beyaz kâğıt üzerine çini mürekkebiyle çizdiği resme dikkat ediniz!

GENEVIEVE PAGE — Fransız aktrisleri arasında Danielle Darrieux, Anne Vernon, Anouk Aimée bilhassa ilk günlerde dikkati çekiyorlardı. Bu arada, genç yıldızlardan Geneviève Page da, yukarıdaki resimde görüldüğü gibi, foto muhabirlerini hayli meşgul etmiş benziyor... Fransız yıldızları kendilerinden beklenen ilgiyi uyandıramadılar.

VADIM VE EŞİ — Ambassador Otell'nde verilen bir resepsiyona B.B.nin eski kocası, genç rejisör Roger Vadim, karısı Anita Stroyberg ile beraber geliyor. Anita ve Vadim, etraftaki meraklı ve fotoğrafçı kitlesine rağmen, sanki hiç kimse yokmuş gibi kendilerini çok yalnız hissetmişler. Bu poz, kalabalık içinde pek fazla samimi sayılmaz mı ?...

İKİ ARTİST KARŞI KARŞIYA — Ambassador Oteli'nde Rus delegasyonunun tertiplediği resepsiyonda «Leylekler Geçtiği Zaman» filminin yıldızı Tatiana Samoilava, Mitzi Gaynor tarafından tebrik ediliyor. Esmer Tatiana, Audrey Hepburn'u andıran fizyonomisiyle Cannes'da bulunan foto muhabirlerinin hayranlığını kazanmış, dakikalarca objektiflere poz vermiştir.

HEYECANLI AKTRİS — «Leylekler Geçtiği Zaman» adlı Rus filmi gösterildikten sonra, filmin yıldızı Tatiana davetlilere takdim edildi. Filmin 24 yaşındaki aktrisi çok heyecanlıydı. Ellerini havaya kaldırarak seyircileri selâmladı. Tatiana festivalin daha ilk gününde Sophia Loren kadar sükse kazandı.

AMERİKA'NIN TEMSİLCİSİ — «Revü Kızları» (Les Girls) filminin yıldızı festivaldeki Amerikan delegasyonunun en sevilen yıldızı oldu. Eşi Jack Bean ile Cannes'a gelen Mitzi Gaynor sık sık suvarelerde görüldü. Amerikan sineması festivale Dostoyevski'den adapte edilmiş olan «Karamazof Kardeşler» adlı eserle katılmıştır.

SAKIN KIMILDAMAYIN — Poz tamamdır!.. Genç sarışın Linda Stuart dakikalarca bu şekilde foto muhabirlerin karşısında durmak zorundadır. Meşhur olmak için çareler arayan aktris namzetleri film festivallerinden faydalanmayı bilirler. Fakat, bu uğurda aktris namzetleri kadar foto muhabirleri de sıkıntıyı göze alıyorlar. Linda'yı en cazip sayvalerden kameranına tesbit etmeye çalışan fotoğrafçıların haline bakınız!..

YEMEK MASASINDA TANGO — Festivalin ananevi öğle yemeklerinden birinde, davetliler coşmuş, hep birden tempo tutuyorlar!... Bu arada bir çift hemen masanın üzerinde dans etmeye başlayarak bu neşeyi arttırmaya çalışmışlar. Arjantinli aktris Suzana De Campos ile Fransız Jean Danet'nin yaptıkları tango yemeğin davetlileri tarafından çok alkışlandı.

Sofrada...

Herkes Neş'eli!

Grafika

Esasen güzel hazırlanmış bir yemekten beklenen netice de budur! Hele o yemek eşsiz SANA ile hazırlanırsa!

Öyle ise bugün sizinkilerin ağızlarını sulandıracak bir yemek tarif edeyim.

Bunu aynen yapınız, SANA soyesinde nefis ve fevkalâde lezzetli olacağından emin olabilirsiniz. SANA ile hazırlanan her nefis yemek gibi....

TAVA BÖREĞİ

Kullanılacak Malzeme: 250 gr. un, 125 gr. SANA, 1 kahve fincanı ılık süt, 1/2 çay kaşığı tuz, 250 gr. koyun kıyması, 1/2 soğan rendesi, 1 katı yumurta, tuz, biber, 2 çorba kaşığı pirinç, 250 gr. SANA (kızartmak için).

Yapılması: Unun ortası çalışılacak kadar açılır, SANA, tuz, süt konur, yavaş, yavaş un ile karıştırılarak hamur haline getirilir. Ceviz kadar parçalara ayrılır, her parça 2 milimetre kalınlığında merdane ile açılır, bir kaşık iç konarak ikiye katlanır, yarım daire şeklinde kesilip kızdırılmış SANA'da kızartılarak sıcak servis yapılır.

İçin hazırlanması: Kıyma, soğan rendesi 1 kaşık SANA'da hafif kavrulur, ince kıyılmış katı yumurta, pişmiş pirinç, biber, tuz ilâve edilerek karıştırılır.

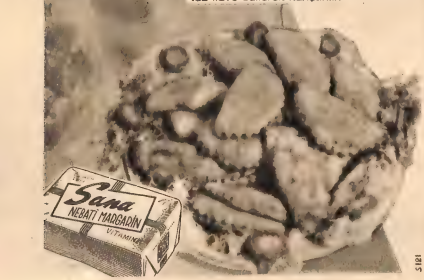

S 1121

Rüya Kadın

ROMAN : 4

Yazan: **Collins**

ÇEVİREN: SÜREYYA S. BEKKEM

40 yaşlarında bir İngiliz centilmeni olan Percy Fairbank ile karısı bir gün Somersetshire'de, misafir bulundukları Farleigh Hall malikânesinde avlanmaya çıkarlar. Fakat yolda karısının atı sakatlandığından Underbridge kasabasındaki bir hana uğrarlar ve orada karşılaştıkları Francis Raven isimli seyisin garip hayat hikâyesini dinlerler. Francis Raven, 10 sene evvelki doğum gününde teyzesinin falına inanarak ümitle iş bulmaya gider, fakat maalesef geri çevrilir. Bu üzücü hâdiseden sonra geceyi geçirdiği handa sarışın bir kadın odasına girerek kendisini öldürmek ister. Gürültüye gelen han sahibi çok kızmıştır.

GÖZLERİM onun evvelâ yatağa, sonra pencereye, daha sonra kapıya uzattığı eli takibetti. Verecek hiç bir cevap bulamadım. Yatak çarşafı, fabrikadan çıktığı zamanki gibi yepyeni, pencere sıkı sıkıya kapalı, kapı ise rezelerinin üstünde sapa sağlam duruyordu. Hiç konuşmadan elbiselerimi giydim. Birlikte aşağıya indik. İçki odasındaki saate baktım; ikiyi yirmi dakika geçiyordu. Hesabımı tasviye ettim ve han sahibi kapıyı açıp beni dışarı salıverdi.

Yağmur durmuştu. Fakat ortalık zifiri karanlıktı. Rüzgâr ise evvelkinden daha da şiddetli esiyordu. Fakat bütün bunlar benim umurumda değildi. Aklım başka yerlerdeydi. Hep yatak odasındaki rüyayı düşünüyordum. Beni öldürmiye kalkışan kimdi? Bir rüya mahlûku mu? Yoksa insanların hayalet dedikleri öteki dünya mahlûklarından biri mi? Gece karanlığında yoluma devam ederken hep bunları düşünüyor, fakat hiçbir karara varamıyordum. Bir çok defa yolumu kaybettikten sonra nihayet öğleye doğru evimin kapısına vardığım zaman bile muammayı halletmiş değildim.

Annem dışarı çıkarak beni yalnızca karşıladı. Onunla benim aramda hiç gizli bir şeyimiz yoktu. Burada size hikâye ettiklerimi aynen ona da anlattım.

Sessiz sedasız beni sonuna kadar dinledi. Sonra bana şunu sordu :

— Rüyanda o kadını gördüğün zaman saat kaç vardı, Francis?

Handan ayrılırken saat ikiyi yirmi geçiyordu. Hancı ile aramda geçen konuşma ve elbisemi giymek için sarfettiğim vakit aşağı yukarı yirmi dakika tutmuş olacaktı. Şu halde rüyayı tam saat ikide görmüş olmam lâzım gelirdi. Demek oluyor ki kadını ben yalnız doğum gününde değil, tam doğum saati gömüştüm.

Annem hâlâ susuyordu. Derin düşüncelere dalmıştı. Sonra, elimden tutarak beni içerdeki oturma odasına götürdü. Onun yazı yazmak için kullandığı masa, ateş ocağının yanında idi. Annem masanın başına geçerek beni de yanına oturttu. Sonra şunları söyledi :

— Oğlum! Senin hâfıza kuvvetin zayıf, benimki ise gittikçe kuvvetini kaybediyor. Bu kadının ne biçim bir kadın olduğunu bana tekrar anlatır mısın? Onu her ikimiz de, aradan yıllar bile geçse, bugünkü gibi bilmeliyiz.

İtaat ettim. Fakat annemin niçin böyle hareket ettiğine bir türlü aklım ermiyordu. Ben anlatırken o, söylediklerimi, dudaklarımdan çıktığı gibi, kâğıt üzerine yazıyordu :

«Açık gri gözler, sol göz kapağı biraz sarkık, altın gibi sarı saçlar, ince tüylü beyaz kollar, küçük nazik eller, tırnaklarının uçları pembe.»

— Nasıl giyinmişti, dikkat ettin mi Francis?

— Hayır anneciğim.

— Bıçağa dikkat ettin mi?

— Evet. Büyük sustalı bir bıçak. Sapı da geyik boynuzundan. Yepyeni görünüyordu.

Annem, bıçak hakkında verdiğim izahatı not etti. Aynı zamanda Rüya-Kadın'ın hangi yıl, ay, gün, hafta ve saatte karşı çıktığını da kaydettikten sonra bu kâğıdı masanın gözüne koyup kilitledi ve :

— Teyzene buna dair bir kelime bile söylemiyeceksin Francis, dedi, bu rüya ikimizin arasında bir sır olarak kalmalıdır.

Aradan haftalar, hattâ aylar geçti. Annem bu mevzua bir daha hiç temas etmedi. Bana gelince, zaman insana her şeyi unuttuğu gibi bu rüyayı da bana unuttu. Yavaş yavaş kadının çehresi hayalimde soldukça soldu. Daha sonra tamamen zihnimden silinip gitti.

Başlarken : «Hayatımın en büyük faciası bana bir rüyada ihtar edildi» demiştim ya bu ihtarın hikâyesini böylece anlatmış oldum. Bunu takibeden doğum gününde başıma neler geldiğini öğrendiğiniz zaman bu ihtarın hakiki mi, yoksa sahte mi olduğuna artık siz karar verirsiniz.

Senenin yaz aylarında nihayet talih bana gülmeğe başladı. Bir gün, köyümüzün giriş kısmındaki taşocağı civarında oturmuş pipomu içiyordum ki bir araba kazasına rastladım. İşte bu araba kazası hayatımda bir dönüm noktası oldu. Kaza, alelâde bir kaza idi. Anlatayım da bakın : Tek atlı bir araba. Arabayı süren bir bayan. Arabada bir de korkak uşak var. Hayvan ürkmüş, bayan dizginlere hâkim olamıyor. Pipomdan iki nefes çekinceye kadar bu hâdise gözlerimin önünde şıraptle cereyan etti. Derhal yerimden fırlıyarak atı dizginlerinden yakalayıp durdurdum. Arabanın oku beni biraz zedelemişti. Fakat ehemmiyetli bir şey değildi bu. Bayan, hayatını kurtardığımı söyledi. Ertesi gün kocasiyle birlikte bizim kulübeye gelerek beni derhal hizmetlerine aldılar.

Tesadüfe bakın ki bayan, esmerdi. Artık teyzemin keyfine diyecek yoktu! Falı doğru çıkmamış mıydı? Ona göre, İspatinin Kızı bu esmer bayandı! Londra'nın zenginler mahallesi olan

West End'de yeni yılın ilkbaharına kadar bu bayanla kocasının hizmetinde kaldım.

Bu sıralarda efendimin sıhhati bozuldu. Doktorlar ona yabancı memleketlere gitmesini tavsiye edince müessese temelinden sarsıldı. Fakat şansım hâlâ iyi gidiyordu. Efendim, karısının hayatını kurtarmanın mükâfatı olarak, bana sonede muayyen bir maaş bağladı. Ister çalışayım, ister çalışmıyayım bu parayı alacaktım. Benim bu küçük gelirim, annemle beni geçindirmeğe kâfi geliyordu.

Şubat sonlarına doğru efendimle eşi İngiltere'den ayrıldılar. Onların görülecek bazı işleri için ayın son gününe kadar Londra'da oturmıya mecbur oldum. Her zamanki gibi doğum günümü anneme birlikte geçirmek için akşam trenine zor yetiştim. Kulübemize vardığım zaman geç kalmıştım; uyku zamanı gelmişti. Işin daha kötüsü, onu hasta buldum. Aksiliğe bakın ki ilâç şişesini bir gün önce tamamen bitirmiş ve doktorun 'sıkı sıkıya tembihine rağmen, yenilememişti. Doktor, yazdığı reçeteleri bizzat kendisi yaptığı için evine gidip ilâcı ona yeniletmeği teklif ettim. Annem razı olmadı. Akşam yemeğini yedirdikten sonra beni yatak odama gönderdi.

Biraz uyuduktan sonra tekrar uyandım. Annemin yatak odası benimkine bitişikti. Odanın içinde teyzem Chance'in ileri geri ağır adımlarla yürüdüğünü işitiyordum. Vaziyetten şüphelenerek gidip kapıya vurdum. Annemin sancıları tekrar başlamıştı. Onu bundan mutlaka ve serian kurtarmak lâzımdı. Elbiselerimi giydim ve ilâç şişesini alarak köyün öbür ucundaki doktorun evine koştum. Doktorun evine vardığım zaman kilisenin saati ikiye çeyrek kalayı çaldı. İZle daha ilk basışım doktoru pencereye getirmişti. Biraz beklememi, derhal giyinip kapıyı açacağını söyledi.

Onu beklarken, senenin bu ayına göre, gecenin sakin ve ılık olduğunu hissettim. Anlattığım araba kazasının vuku bulduğu taş ocağı ilerde görünüyordu. Gökteki ay, ortalığı gündüz gibi aydınlatmıştı.

Bir iki dakika sonra doktor beni eczahanesine aldı. Ben de arkadan sokak kapısını kapadım. Annemin, ilâcı yenilemek hususundaki ihmalini hoş görerek doktor derhal ilâcı hazırlamıya başladı. İkimiz de şişe ile meşguldük; ben lâmbayı tutuyordum, o da şişeyi dolduruyordu ki birden bire eczahanenin sokak tarafındaki kapısının açıldığını duyduk.

VIII.

Sabahın saat ikisinde, bizim sessiz ve tenha köyümüzde, bu gelen kim olabilirdi ?

Kapıyı açan kimse, mumun ışığı içine girince hayretle gördük ki bu, bir kadındır !

Tezgâha doğru yürüdü ve benim yanımda durarak yüzündeki tülü kaldırdı. Tam yüzünü açtığı saniyede kilise saatinin ikiyi çaldığını işittim. Bu kadın, hem doktora hem de bana yabancı idi. Aynı zamanda hayatımda rastladığım bütün kadınlardan daha güzeldi. Dedi ki :

— Kapının aralığından aydınlığı gördüm. Biraz ilâç istiyorum.

Gecenin saat ikisinde köy içinde tekbaşına gezmek gayet tabii imiş gibi büyük bir soğuk kanlılıkla konuşuyordu. İlâç olmak için ecza odasına kadar arkamdan geldi. Doktor, gözlerine inanmıyarak kadını süzdükten sonra :

— Siz kimsiniz ? Gecenin bu saatinde burlarda ne arıyorsunuz ?

Diye sordu.

Kadın bu suallere hiç aldırış etmeden :

— Dişim ağrıyor, dedi, bir şişe Laudanum istiyorum.

— Oh ! Demek dişiniz ağrıyor. Ağzınızı açın da şu ağrıyan dişe bir bakayım !

Kadın başını sallayıp tezgâhın üstüne iki şilin koyarak şu cevabı verdi :

— Sizi dişlerime bakmak zahmetine sokmak istemem. İşte para burada. Lütfen Laudanum'u bana veriniz.

Doktor parayı ona iade ederek :

— Ben yabancılara Laudanum satmam, dedi, eğer vücutça veya akılca bir sıkıntınız varsa o başka. Size memnuniyetle yardım ederim.

Kadın parayı cebine koyduktan sonra gayet sakin bir eda ile :

— Siz bana yardım edemezsiniz. Gününüz hayırlı olsun !

Diyerek sokağa çıkmak üzere eczanenin kapısını açtı.

O zamana kadar ben ona bir şey söylememiştim. Elimde şamdan (onu tuttuğumun bile farkında olmadan), gözlerim ona dikilmiş, büyülenmiş bir adam gibi, aklım onda, öylece durakalmıştım. Bakışlarından, sözlerinden ziyade, şu veya bu şekilde kendini öldürmek istediği açıkça anlaşılıyordu. Kapıyı açtığı vakit :

— Durunuz ! diye haykırdım, beni bekleyin. Buradan gitmeden evvel sizinle konuşmak istiyorum.

Kayıtsız bir eda ile gözlerini bana çevirip hayret ve istihza yollu :

— Bana ne söylemek istiyorsunuz ?

Diyerek kendi kendine güldükten sonra :

— Niçin sizi dinlemiyeyim ? Yapacak hiçbir işim yok, gidecek bir yerim de yok.

Dedi ve bir adım geri dönerek :

— Dışarda sizi bekliyeceğim.

Dedi ve eczahaneden çıkıp kapıyı arkasından çekti.

Annemi bir kere bile aklıma getirmeden geri dönüp onu takibe karar vermiştim ki doktor beni durdurdu :

— İlâcı unutma, dedi. Hem beni dinlersen o kadın için kendini hiç zahmete sokma. Polisi uyandır. Onunla meşgul olmak polisin vazifesidir; senin değil.

Elimi uzatıp ilâç şişesini almak istedim. Saygısızlık manası çıkmasın diye ona cevap vermedim. Fakat ben nasıl anladıysam muhakkak o da anlamıştı ki kadın Laudanum'u kendini zehirlemek için istiyordu. Kanaatimce doktor bu işde çok insafsız hareket etmiş ve meseleye lâyık olduğu ehemmiyeti vermemişti. Bana şişeyi uzattığı zaman ona teşekkür ederek evden dışarı çıktım.

Ay ışığı altında uzun boyu ve zarif vücudu ile sessiz ve sâkin bir aşağı bir yukarı gezerek, verdiği sözde durmuş, beni bekliyordu. Ay ışığı güzel çehresine, altın gibi sarı saçlarına, büyük gri gözlerine vurdukça onu itibâleştiriyordu. Dönüp ilk defa bana söz söylediği zaman onun canlı bir mahlûk olduğuna insan zor inanırdı :

— Evet, dedi, benden ne istiyorsunuz ?

Gururuna veya utangaçlığıma rağmen bir lâhza içinde kalbim ona akmıştı. Ellerinden tuttum ve onu güya yarı ömrüm boyunca tanıyormuşum gibi bütün düşündüklerimi serbetçe anlatarak dedim ki :

— Kendini öldürmek mi istiyorsun ? Ben buna kat'iyen meydan vermiyeceğim. Sabaha kadar takibetmek lâzım gelse bundan çekinmiyecek ve herhalde böyle bir teşebbüste bulunmaktan seni menedeceğim.

Gülerek :

— Siz de gördünüz ki bana Laudanum'u satmadı, dedi, benim ölmem veya sağ kalmamın sizce hakikaten bir değeri var mı ?

Bu suali sorarken ellerimi hafifçe sıkıyordu. Gözleriyle gözlerimi aradı. Onlarda öyle yakıcı, nüfuz edici bir mahiyet vardı ki ateş gibi bütün vücudumu istilâ etmişti. Sesim, dudaklarımda öldü. Ona cevap veremiyordum.

Cevap vermemekliğime rağmen o beni anlamıştı. Dedi ki :

— Tatlı ve nazik sözlerinizle yaşamıya beni teşvik etmiş oldunuz. Tatlılık ve nezaketin kadınlar, köpekler ve sair ehli hayvanlar üzerinde hayret edecek bir tesiri vardır. Yalnız erkekler nezaketin üstündedirler. Müsterih olun; dünyada en mesut bir kadın imişim gibi kendime dikkat edeceğim ! Sizi burada yatağınızdan uzak tutmak istemem. Hangi tarafa gideceksiniz ?

Ne serseri adammışım ki annemi de, elimdeki ilâç şişesini de tamamen unutmuştum. Cevap verdim :

— Evime gideceğim. Siz nerde kalıyorsunuz ? Handa mı ?

Acı acı gülüp ilerdeki taş ocağını göstererek :

— Bu gecelik benim hanım işte orası ! Yürümekten yorulunca arada dinleniyorum.

Birlikte evime doğru yürümeğe başladık. Cesaret olarak buralarda dostları olup olmadığını sordum. Dedi ki :

— Bir tek dostum kaldığını sanıyordum. Eğer böyle olmasaydı beni burlarda siz hiç göremezdiniz. Meğer tahminim yanlış imiş. Saatlerce evvel dostumun kapısı yüzüme kapandı. Hizmetçileri beni polisle tehdit ettiler. Gidecek başka hiçbir yerim yoktu. Cebimde o gördüğünüz iki şilinden başka param da mevcut değildi. Hangi hancı beni bu vaziyette hanına alabilirdi ? Fazla ıstırap çekmeden artık bu dünyadan ayrılmak lâzım geldiğine karar verdim. Sizin bu taraflarda bir nehir de yok. Ne yapacağımı düşünüp dolaşırken doktorun kapısını çaldığınızı gördüm. Doktor sizi içeri alırken gözüme eczahanedeki şişeler ilişti. Derhal Laudanum aklıma geldi. Siz orada ne yapıyordunuz ? Bu ilâç kimin için ? Karınız için mi ?

— Ben evli değilim.

— Evli değilsiniz demek, dedi, eğer biraz daha güzelce giyinmiş olaydım belki benim için bu bir fırsat olabilirdi ! Nerde oturuyorsunuz ? Buralarda mı ?

Bu esnada evimizin kapısına gelmiş bulunuyorduk. Veda etmek üzere bana elini uzattı. Yersiz yurtsuz olmasına rağmen geceyi geçirmek için benden hiçbir şey istemedi. Bilâkis ben ona teklif ettim; annemin ve teyzemin haberi olmaksızın geceyi burada geçirebileceğini söyledim. Bizim evin mutbağı, binanın arka tarafında inşa edilmiş bulunuyordu. Sabah olup herkes uyanıncaya kadar orada, hiç kimse tarafından görülmeden, geceyi geçirebilirdi. Onu mutbağa götürüp içinde hâlâ ateş bulunan ocağın yanına bir sandalye yerleştirdim.

Yaptığım bu hareket belki doğru değildi. Fakat onu nasıl sokak ortasında bırakabilirdim ? Benim yerimde siz olsaydınız ne yapardınız ? Bir erkek olarak şerefiniz üzerine söyleyiniz : bu güzel kadının gecenin bu saatlerinde gidip, yersiz yurtsuz bir sokak köpeği gibi, taş ocağında kıvrılıp yatmasına vicdanen razı olur muydunuz ?

Onu orada, yanan ateşin karşısında bırakıp annemin odasına gittim.

(Devamı gelecek sayıda)

Hayat

ATATÜRK

PLASTİK SANAYİİNİN BİR ŞAHESERİ

plastik terlikleri

FEVKALÂDE DAYANIKLI

SABİT, SOLMAZ RENK
ZENGİN RENK ÇEŞİDİ
ASİTLERDEN MÜTEESSİR OLMAZ ★ HAŞARAT BARINDIRMAZ ★ EKONOMİKTİR.

FABRİKA
MALTEPE ★ KARTAL İST.
Tel : 53 40 35

SATIŞ MERKEZİ :
SİRKECİ Tel : 27 22 31

Naşit

NAŞİT — 38 yıl milyonları güldüren büyük halk sanatçısı N. Özcan.

Milyonları güldüren büyük halk sanatçısı Naşit öleli tam 15 yıl oldu. Onun 26 nisan 1943 deki ölümüyle zamanın eğlence yeri olan Direklerarası son direklerinden birini daha kaybediyordu.

"BIR zamanlar sizi güldüren bir insan olarak, şimdi ağlatmaktan korkuyorum."

Tam 38 yıl bütün İstanbul halkını kahkahadan kırıp geçiren, «Şehir-i Komik» ünvanını alan değerli sanatçı Naşit Özcan, bu kelimelerle, 1938 de yapılan jübilesinde sahne hayatının son sözünü söylemiş oluyordu.

Naşit 1889 yılında Şehzadebaşı'nda doğdu. Babası Miralay Ahmet Bey onu 11 yaşındayken Mülâzimeten Mabeyn Muzıkası'na koydu. Bu sırada Naşit, Saray Tiyatrosu'nda Abdürrezzak'ın aracılığiyle küçük bir rol aldı. Artık sahnenin kapıları kendisine açılmıştı.

1908 yılında Reşat Rıdvan'ın «Heveskâran Heyeti» ne girdi. Bunu Zati Bey'in «Dram Heyeti», Nurettin Şefkâti ve Madam Hekimyan'ın trupu, «Şadiye», Müfit Ratıp'ın «Amatör teşkilâtı», Hamdi Bey'in heyeti, Benliyan Operet trupu takibetti.

Artık sahnede pişmişti. Kendi adını taşıyan bir trup kurdu. O yılların en ünlü sanatçılarını «Millet tiyatrosu»nda topladı. Tam 38 yıl sahnede kaldı.

Değerli sanatçı sahnede «diktatör», evinde «kazak» tı. Yanına eşi, kaynanası, kaynatası, kayınbiraderi «salavat» la girerlerdi .Kaynatası, Direklerarası'nın tanınmış sîne kemanı Yorgi Efendi, kaynanası gözde kantocu Minyon Verjin, kayınbiraderi Niko ile eşi Amelya o devrin en sevilen «düeto» cularıydı.

KOCAM NAŞİT

Değerli sanatçı Naşit Beyle 35 yıl bir yastığa baş koymuş olan Amelya Hanım hâtıralarını şöyle anlatıyor :

— Naşit'in, boyunca oğlu vardı. O yıllarda ortaokula gidiyordum. Naşit'in oğlu da öğrenciydi. Gölge gibi beni takibederdi. Bir gün dayanamadım, durumu patrona çıtlattım : «Naşit Bey, dedim, şu oğlunuza söyleyin, peşimi bıraksın.» Naşit : «Vay kereta, dedi, bükerim kulağını.»

Kulağını bükmüş olmalıydı. Çünkü çocuk artık arkamdan gelmiyordu. Ama nereden bilebilirdim yağmurdan kaçarken doluya tutulacağımı. Bu sefer de Naşit Bey gölgem olmuştu. Onu kime şikâyet edecektim ?

Bir gün Naşit Beyle mercimeği fırına verdik. 7 yıl kumrular gibi seviştik. Annem günün birinde beni bir köşeye çekti : «Evlâdım, dedi, seni fırıncı Halim Beyle evlendirmek istiyorum.» Şaşırmıştım. Onlara Naşit Beyle seviştiğimi söyliyemezdim ki... Hem Naşit, Leman Hanımla evliydi. Söz kesimini Naşit Beyin duymamasını anneme söyledim. Sebebini sordu. Cevap vermedim. Anlamıştı. Nişana da çağırmadık.

Nişan gecesi kapı çalındı. Açtım. Postacı : «Size bir mektup var» dedi. Bir nişan tebriği olacaktı. Heyecanla mektubu açtım. Naşit Beyin el yazısıyla yazılmış, bir de fotoğraf eklenmişti. Mektupta «Ya bu mektubu aldığın anda nişan yüzüğünü atarsın, ya da terki diyar edersin» deniliyordu. Beni mektubun ifadesinden çok, Naşit'in külhanbeyi elbisesiyle çektirdiği fotoğraf korkutmuştu. Nişanı attık. Haftasında da Naşit Beyle evlendim.

Naşit Bey eve gelince derhal soyunur, dökünür, entarisini giyer, gecelik külâhını başına geçirerek gazete okumağa başlardı. Bu sırada bir şey sorarsak başından külâhını çıkarır, dizine koyardı. Bu «Vaktim yok. Bu lâfları gecelik külâhıma anlat» demekti.

ESKİ ALBÜMDEN BİR YAPRAK :

Sarıklı Hocalara Jimnastik Yaptıran Adam

İsveç usulü jimnastiğin memleketimizde tatbikine teşebbüs ederek yüzlerce kadın jimnastik öğretmeni yetiştiren ve 19 mayıs Gençlik ve Spor Bayramının teessüsüne sebep olan Selim Sırrı Tarcan, zamanımızın en müşkül şartları içinde çalışmış bir münevverdi. Koyu bir taassup içinde yetişen medrese öğrencilerinden, kafes arkasında yaşıyan Türk kızlarına kadar jimnastik yaptırmaya muvaffak olması, [illegible] olduğunu göstermiye kâfidir. Selim Sırrı 1874 yılında Mora'nın [illegible] doğdu. Mühendishanei Harbiye'yi bitirdi. 1908 inkılâbından sonra İsveç'e giderek [illegible] Memlekete dönünce kendisini jimnastiğe vakfetti. Bu arada : Bizde Meçhul Hayatlar, Macaristan Mektupları, Bugünkü Almanya, Garpta Hayat, [illegible] neşretmiş, küçük hikâyeler, makaleler yazmış, son zamanlara kadar radyo konferanslariyle gençliğin [illegible] yaratmıştı. Hususi bir jimnastikhane açan, Terbiye ve Oyun adlı bir de mecmua çıkarmış olan bu büyük jimnastik üstadı, kendi vücudünde tatbik ettiği İsveç [illegible] sayesinde, 3 mart [illegible] vefatına kadar hastalıksız yaşamış ve genç bir ihtiyar olarak aramızdan ayrılmıştır. Resimde, büyük hoca Selim Sırrı Tarcan Medresetülvâizin'de sarıklı öğrencilere [illegible]

NAŞİT AİLESİ — (Soldan sağa) Naşit'in kayınbiraderi Niko, kızı Adile, karısı Amelya, kaynanası Verjin büyük sanatçının ölüm yıldönümünde hâtıraları tazelediler. Niko : «Çok kıskançtı», Adile : «Babamın burnuyla oynamayı çok severdim», diyorlar.

Sahnede içten gelen bir istekle halkı güldüren Naşit, halkın arasından çıkınca hüzünlü, somurtkan bir insan olurdu. «Güldürmekten gülmeğe vakit kalmıyor ki» derdi.

Naşit Bey «insan» olarak «Hasan Efendi»yi, «yemek» olarak da «fasulya pilâkisi »ni severdi. Hasan Efendiye «nükte torbası» fasulyaya da «vitamin çuvalı» adını takmıştı.

BABAM NAŞİT

Naşit'in sanatçı iki çocuğu var : Adile ve Selim. Adile Özcan babasını şöyle anlatıyor :

— Beni çok severdi. «Seni Ankara Devlet Tiyatrosu'na yazdıracağım. Orada oku, iyi bir sanatkâr olarak yetiş» derdi. Ömrü vefa etmedi, ben de alaydan yetiştim. Bana : «iyi ki, Komik Hasan Efendinin kızı olmamışsın» deyince «Neden baba ?» diye sorar, o da bıkmadan Hasan Efendinin burnundan söz ederdi : «Hasan Efendi (burunsuz) denilen bir adamdı. Bir gün rol gereği gözlük takacaktı. Ancak, burunsuz olduğu için bir türlü gözlüğü oturtamadı. Uğraştı, didindi; o sırada yanında duruyordum : «Ah, dedi, Tanrı sana bol kepçeden verdiği dört porsiyonluk burunun, yarısını bana vereydi !»

Babam «Kallavi» burnundan şikâyetçi değildi. «Alâmeti farikam bu. Neden şikâyet edecekmişim» derdi.

DAMADIM NAŞİT

Ünlü kantocu Minyon Verjin damadını şöyle anlatıyor :

— Naşit büyük sanatçıydı. Böyle bir damada malik olduğum için daima iftihar ederim. Evlâdım gibi severdim. Sağlığına hiç önem vermezdi. Şeker hastalığı çekiyordu. Ama işin alayındaydı : «Ya başka hastalığa tutulsaydım, Tanrı korudu. Şeker ateş bahasına. Tatlı bir hastalık sahibiyim» diye avunurdu.

ENİŞTEM NAŞİT

Naşit'in karısı Amelya Hanımın erkek kardeşi Niko Ozan :

— Biz tiyatroda kardeşim Amelya ile düetoya çıkardık, diyor. En çok beğenilen düet kantomuz da şuydu :

«Kimseyi görmezdim, sırrımı söyliyemezdim.
«Aşk nedir bilmezdim, seni gördüm bend oldum.»

Bu kantonun ünü, o sıralarda İstanbul'da bulunan İran Şahı Mehmet Ali'nin kulağına gitmiş. Çağırdılar. Bu kantoyu tam 6 defa okuduk. Artık akıllarına estikçe, «Gelsin Amelya, gelsin Niko» diyorlardı. Bir gece Amelya, Şahın huzurunda Efraz Hanım'dan öğrendiği Arapça bir şarkıyı okudu. Şah çok beğenmişti. Yanında el pençe divan duran lalasına bir şeyler söyledi. Lalası, Amelya'yı bir köşeye çekti ve koynuna bir kese koydu. Eve gelince keseyi açtık. Bir de ne görelim tam 500 lira... Bunu Naşit Beye söyledik. Güldü : «Eğer, dedi, o Şah olacak adam senin koynuna elini atsaydı, işte o zaman çıngar çıkardı.»

1943 yılının ilk üç ayı sahne sanatımız için bir yaprak dökümü oldu. Pişekâr Âsım Baba'yı, Neyyire Ertuğrul'u kaybettik. 26 nisan sabahı 7.10 da da büyük halk sanatçısı Naşit Özcan öldü.

AİLE SAADETİ — Amelya yalnız evde değil, sahnede de kocasının yanında bulunurdu. Birlikte dram, komedi ve vodvil oynar, kantolar okurlardı. Resimde, karı - koca : «Aile saadeti» oyununda görülüyor.

KÜLHANBEYİ — Naşit, sevgilisi Amelya'nın başka biriyle nişanlanacağını duyunca, bir tehdit mektubu ile korkutmak için de bu resmi göndermişti.

Herkesin Beğendiği Kolonya ...

FREDO KOLONYASI limon, portakal ve bir çok güzel kokulu çiçeklerle imal edilen fevkalâde bir kolonyadır. Yüksek derecesi ve ince rayihası sayesinde friksiyonlar için gayet iyi; çarpıntı, kalp ağrıları ve bayginlık hallerinde ise çok müessirdir. Traştan sonra ideal dezenfektandır.

85°

FREDO
KOLONYASI

Holânda'daki Galibiyetimiz

Amsterdam'da yapılan millî futbol maçında, rakiplerini 2 - 1 mağlûp eden futbolcularımız, aşağıda özel resimler ve kendi ağızlariyle maçın enteresan anlarını anlatıyorlar.

LEFTER anlatıyor — Oyun 0-0 devam ediyor ve takımımız maçın başlarında bir türlü toparlanamıyordu. Holândalılar kalemizi sıkıştırırlarken biz 24 üncü dakikada tehlikeli bir akın yaptık. Fotoğrafta görülmiyen Kadri'nin çok sıkı bir vole gütüne, kaleciyi avlamak maksadiyle ayak kaldırdım. İstediğim olmuş ben topa müdahale edince Holânda kalecisi boşa atlamış ve top da gördüğünüz şekilde ağlara takılmıştı. İlk anda farketmedim ama hakem işaret edince ofsaytta kaldığımı anladım.

METİN anlatıyor — Maçın ilk devresinde rakibimizin sahasında oynamanın ve Ankara'daki maçta berabere kaldığımız Belçika'yı 7 - 2 yenmelerinin tesiri ile bir türlü açılarak kendi normal oyunumuzu çıkaramamıştık. Fakat ikinci devrede tamamiyle bambaşka bir şekilde oynamağa başladık ve bunun da semeresini almakta gecikmedik. 55 inci dakikadaydı. Lefter karşısına çıkanları çalımladıktan sonra topu bana o kadar güzel bir şekilde verdi ki, sola doğru kaçarak rakip müdafiinin mudahalesine rağmen sıkı bir güt salladım ve topun ağlara takıldığını görünce âdeta kendimden geçtim.

TURGAY anlatıyor — Müdafaamız yerinde müdahalelerle Holânda forvetlerinin hücumlarına mâni oluyordu. Fakat 32 nci dakikada sağbekimiz Salim'in ceza sahamız içinde solaçıkları Moulijn'e yaptığı müdahaleyi İngiliz hakemi yanlış bir kararla penaltı ile cezalandırdı. Bu penaltı değildi, netekim seyirciler bile bu kararı protesto ettiler. Aleyhte tezahürat yaptılar.

REİSİCUMHUR SAYIN CELÂL BAYAR'IN SEYAHATİ ESNASINDA MİSAFİR EDİLDİĞİ BONN'DAKİ OTEL.

Reisicumhurumuz Celâl Bayar Alman Cumhurbaşkanı Thedor Heuss' un davetlisi olarak Batı Almanya'ya yapmış olduğu ziyarette Bonn'da kaldıkları müddet esnasında Ren nehri sahillerindeki Petersberg Otel'inde misafir edilmişlerdir. Yukarıdaki fotoğrafta, Bonn'dan 18 kilometre uzakta olan bu muhteşem otelin kuşbakışı manzarası görülüyor.

Bir tehlike — İkinci devrenin ilk yirmi dakikasında çıkardığımız güzel oyun neticesinde 2 - 1 galip duruma geçtikten sonra bu avantajı elden kaçırmamak için büyük gayret sarfediyor ve hiç olmazsa beraberliği temin için uğraşan rakiplerimizi durdurmağa çalışıyorduk. Bir an Holânda santrforunun altı pas çizgisine yaklaştığını görünce bacaklarımın bütün kuvvetiyle yaylanıp ayaklarına atladım

Penaltı mı ? — Mağlûp duruma düştükten sonra kendi sahalarında yenilmemek için canlarını dişlerine takarak oynayan Holânda takımı karşısında sıkı bir müdafaa yapıyorduk. Dakikalar ilerledikçe Holândalı futbolcular müdafilerimizin her müdahalesine el kaldırarak hakemin penaltı vermesini bekliyorlardı. Aşağıdaki fotoğrafta gördüğünüz gibi bu lüzumsuz haller aralıksız devam etti.

Son golümüz — Beraberlik golümüzü atalı henüz bir dakika olmuştu. İkinci devrede oyuna giren solaçık Can iki, üç rakibini atlatıp topu bana geçirdiği zaman karşımda santrhaf Van Der Hart bulunuyordu. Takım kaptanı olan bu santrhaftan maçın başlarında çekiniyordum, fakat dakikalar ilerledikçe onun zaaflarını keşfetmiştim. Bir galmula onu ekarte ettim ve sağ bir gütle De Munck'u ikinci defa olarak mağlûp ettim.

Piza Kulesi Yıkılacak mı ?

EĞRİLİĞİYLE meşhur Piza Kulesi bütün dünyada meşhurdur. Fakat İtalya'nın mühim bir turizm zenginliği olan bu kule eski itibarını kaybetmiye başlamıştır. Son zamanlarda Piza Kulesi, yıkılacağı gün yakınlaşıyor şeklindeki söylentilerle tekrar günün mevzuu haline gelmektedir.

Piza Kulesi ölüme mi mahkûm?

Zaman zaman, bu kulenin fazla ayaktа kalamıyacağına dair dedikodular çıkmış, kuleyi yakından tetkik eden mimarlar ömrünün kısaldığını iddia etmişlerdir ama, bu defa durum çok daha ciddî olup Piza'nın yakında yıkılacağına İtalyanlar da inanmaya başlamışlardır.

Piza Kulesi, Galile'nin doğum şehri olan Piza'dadır. Mussolini'nin «Piazza dei miracoli - Mucizeler meydanı» diye isimlendirdiği tamamen yeşil çimenlerle örtülü geniş bir meydanda hemen fark edilen eğriliği ile garip bir görünüşü vardır.

Bonanno isimli bir mimar 1174 yılında kulenin temelini atıp ilk katlarını çıkınca inşaatta bir eğrilik olduğu farkedilmiş ve yarıda bırakılmıştır. İkinci defa 1275 de Giovanni Di Simone kuleye devam etmek istemiş, fakat eğriliğin tehdit eder bir hal aldığını görünce o da vazgeçmiştir. Nihayet 1350 de Tommaso Pisano kuleyi tamamlamış ve böylece eğri Piza Kulesi doğmuştur.

1174 te, yani kulenin ilk katları yapıldığı senede eğrilik 1 metre 43 santimetre olarak tespit edildi, iki asır sonra, 1550 de 3 metre 77 santimetre oldu. Bugün ise Piza'nın eğriliği 5 metre 17 santimetre nispetindedir ve her yıl 7/10 milimetre eğrilmeye devam etmektedir.

Dünyanın en müstesna ve kıymetli binalarından birini teşkil eden Piza kulesini büyük bir süratle devam eden bu eğrilmeden ve günün birinde tamamen yıkılmaktan kurtarmak için İtalyan mimarları ve inşaat mühendisleri gayretle çalışmakta, muhtelif plânlar hazırlamaktadırlar.

Piza Üniversitesi jeoloji profesörlerinden Livio Trevison «Piza'yı yıkılmaktan kurtarmak için soğukkanlı ve sabırlı olmak lâzım, demiştir. Çünkü Piza'nın bu tempo ile yıkılmasına daha en az iki asır var !»

Böyle olduğu halde Pizalılar, sevgili eğri kulelerine endişeli gözlerle bakmakta ve modern ilmin bu hasta kuleyi çok çabuk [illegible] etmesini, hiç değilse [illegible] önlemesini temenni etm[illegible]

1958'in İDEAL SEKRETERİ

Sekreterlerin önemini yıllarca önce keşfeden Dr. Ferdinand Sauerbruck : «Çok çalışmaktan yorulan idarecileri ancak ideal sekreterler kurtarabilir» demişti. Ancak sekreterler uzun yıllar idarecileri değil de, karikatürlerini konu kıtlığından kurtardılar. Palmiyeli issız ada karikatürlerine, şef - sekreter karikatürleri eklendi. Son yıllarda sekreterler iş hayatında önemli bir rol oynamağa başladı. Almanya'da çalışan 8 milyon kadından 1 milyon 600 bininin sekreterlik yaptığı tesbit edilmiş. Bizde de önem kazanmağa başlıyan sekreterliğin şartları nedir?... Samimi, nazik, çalışkan olmak şart!... İdeal sekreterliğin resimli reçetesi ise şöyle :

ŞEFİNİ BESLİYOR — Karısını gündüz gözüyle göremiyen şefe, ideal sekreter yakın ilgi göstermeli. Amerika'da bir şef, uyku saatleri dışında karısını ancak günde 5 saat görebilmektedir. Bunun için büroda şefin bakımı bir kadına, sekretere düşüyor. Şefinin huyuna suyuna gitmesi, şef ne seviyorsa bütün bunları bilmesi lâzım. Meyva suyu, meyva. İşte onlar da emre âmade.

OTURUŞA DİKKAT — Sekreter hanım ayak ayak üstüne atmış, ağzında bir sigarası eksik. Şefinden çekinmese bile, kendi sıhhatini düşünmesi lâzım. Damar sertliği, bel kemiği çarpılması, kalça boşluğunun kayması gibi hastalıklar böyle oturuşu kollamaktadır. İdeal bir sekreter, hanım hanımcık oturmalı.

10 PARMAĞINDA 10 MARİFET — Elektrikli yazı makinesi, sekreterin daha rahat ve daha seri yazmasını sağlıyor. Bu makineyle yazmanın da bir usulü var. Sekreterin elini fazla hareket ettirmemesi, hafif vurması gerekiyor. İdeal sekreter makineyle yazarken elinin üstündeki paraları bile düşürmüyor.

BOŞ OTURANI ŞEF SEVMEZ — Sekreter bir saniye boş kalmıyor. Sıkışınca Hızır gibi otomatik teşkilât imdada yetişiyor. Önünde yazı makinesi, bir kulağında diktafon kulaklığı, öteki kulağında telefon alıcısı. Emirler bir kulaktan girip ötekinden çıkmamalı, teknik vasıtalara, zekâ ve şahsiyet katılmalı.

Hayat'ın hikâyesi

İLK

YAZAN:

PERNETTE CHAPONNIÈRE

ÇEVİREN:

PERİHAN BOZKURT

GRETNA Green'i biliniz var mı? Eminim ki pek yoktur dostlarım! Hem herhalde, çoğunuz kiliselerde, çan sesleri arasında, geniş yakalı bir rahip huzurunda evlendiniz. Ama ben, küçük demirci dükkânımda nice nikâhlar kıydım. Benden evvel babam yapardı bu işi. Şerefli demirci önlüğünü bile çıkarmadan, onsuz birleşmelerine imkân olmıyan, yüzlerce genci birleştirmiş, mesut etmişti.

Bakın size Gretna Green'in nerede olduğunu söyliyeyim; İngiltere hududunu aşınca İskoçya'da rastlanan ilk ufak kasaba Gretna Green' dir. Eğer yanılmıyorsam, 1750 senelerinde İngiltere parlâmento âzaları, ebeveynin rızası olmadan ve önceden ilân edilmeden hiç bir nikâh muamelesinin yapılamıyacağı kararını verdiler. Ama bizlere, İskoç gençliğine vız gelirdi bu. İnsanlığa hürmet hissi her yerden fazlaydı bizde. Rüştünü isbat eden her genç kendi kendisinin efendisi sayılır ve dilediği kimseyle evlenebilirdi. Allah adına, kaç tane böyle kumruyu birleştirdik! Babamın ellerini yıkamasını bile bekliyemezlerdi saadetsizliklarından. Ama babam, «Yok!» derdi. «Ancak temiz bir elle sizi birleştirebilirim.» Nur içinde yatsın, bu işe karşı derin bir saygı ,beslerdi rahmetli. Ben de sonradan tıpkı onun gibi hareket ettim. Yalnız bir defa, evet yalnız bir defa ellerimi yıkama fırsatı bulamadan nikâh kıydım ve bu benim ilk nikâhımdı. Dünkü gibi hatırlarım hâdiseyi. Bakın Dostlarım, isterseniz size de anlatayım.

O zamanlar daha çocuk sayılırdım. on iki yaşımda var yoktum. Nesillerden beri allem Gretna Green'in demirciliğini yapardı ve civar kasabalarda da babamın üstüne nalbant yoktu. Ben ateşi körükler, demirleri kızdırır, atları bağlar, kısacası bir sürü işe koşup yardım eder dururdum. Her gün bütün vaktimi dükkânda, istediği anda babama yardıma hazır vaziyette geçirirdim. En büyük zevkim de babamı nikâh kıyarken görmekti. İngilizlerin kanunundan beri hafta sekmezdi ki birbirine sokulmuş iki sevgili telâşla gelmesin. El ele tutuşup dükkâna girerler : «Demirci Baba, bizi evlendirin! Ailelerimiz evlenmemize razı olmuyorlar, ama biz birbirimizi seviyoruz,» diye yalvarırlardı. Böyle zamanlarda babam daima heyecanlanır, bunu gizlemek için de bıyığını kemirirdi. Ben örsü kaldırırken o hemen ellerini güzelce yıkamağa koşardı. Beş dakika sonra gençler ebediyen birleşmiş olarak, en ufak bir hediye bırakmayı bile akıl edemeden, sevinçlerinden kabına sığmaz bir halde giderlerdi. Onların bu sadeleri beni de pek mes'ut ederdi. Kapıya çıkar, babam : «Haydi Jim, artık iş başına!» diyene kadar arkalarından bakar dururdum.

İşte o sıralarda bir gün dükkânda yalnız kalmıştım. O gün Bahar bayramıydı. Bilirsiniz, her yerde olduğu gibi bizde de bu güzel gün neşe için-

NİKÂH

de kutlanırdı. Bütün kasaba halkı büyük çayırlığa gider, ulu meşe ağacının etrafında çulgunlar gibi dans eder, eğlenirlerdi. Civarın en güzel kızı kıraliçe seçilir; güller, çiçeklerle donanmış nedimeleriyle kalbleri mesteden şarkılar söylerdi.

Ama size demin de söylediğim gibi o gün ben Gretna Green'de yapayalnızdım. Komşunun kilerinden gizlice sağırdığım birkaç kış elması yüzünden gelmişti bu hal başıma. Kabahatim belki pek öyle büyük değildi ama babam bu hususta çok titiz olduğu için cezaya çarpıldım. Herkes neşe içinde eğlenirken ben de ömrün başında olurmuş kara kara düşünüyor, bana pek tuzluya malolan elmalarımı kemiriyordum. Bari iyi bir şey olsalardı, neyse... Sokaklarda in cin top oynuyor, koca kasabada çıt çıkmıyordu. Birden kulağıma bir nal sesi geldi. Hemen fırlayıp kapıya koştum. Yakışıklı bir delikanlının idare ettiği ufak bir araba geliyordu. «Alâ !» dedim kendi kendime. «İşte eli boş dönecek zavallı iki âşık. Hiç ! mayıs gününde evlenmeğe gelinir mi ? Akıllık işte !» Yaşımın verdiği tecessüsle güzel arabaya bakakaldım. Aman Allahım ! Ne güzel arabaydı ! Atı da cins, mükemmel bir attı. Tam bizim kapının önüne gelip durdular. Arabayı süren sarabi ipek kostümü ve başındaki perukasiyle bir asilzadeye benziyen delikanlı yere atlayıp bana doğru koştu, nefes nefese :

— Demirci nerede ? diye sordu.

— Burada yok.

— Çabuk koş çağır !

Bu kibar delikanlıya üzücü haber vermek hoş değildi ama ne çare. Başını öne eğerek :

— İmkânsız ! dedim. Bayram yerine gitti. Ancak akşama döner.

Arabada bekliyen genç kız bu sözleri duyunca :

— Akşama mı ? diye bağırdı. Ama bu imkânsız William !

Ona doğru döndüğümde âdeta gözlerim kamaştı. Ne kadar güzeldi ! Gamzeli yanaklar, menekşe rengi gözler, altın sarısı pırıl pırıl saçlar. Hayran olunacak bir simaydı hasılı. Başında, çiçeklerle süslü bir şapka vardı. Telâşla yere atladı. Daha pek de gençti, benden birkaç yaş büyük...

— Ne yapacağız William ? dedi. Babam nerdeyse yetişir.

Genç adam ümitsizlikle ona baktı :

— Büyük şanssızlık ! dedi, sonra bana dönerek, peki, köyde kimseciler yok mu ? diye sordu.

Başımı eğerek :

— Hayır, dedim. Benden başka kimse yok.

Peri kızı beyaz dantelli tüy gibi hafif eliyle kolunu tuttu :

— Ne olur, rica ederim Beyefendi, bir çare bulun !

Minik dudakları öylesine tatlı kıvrılıyor ki. Bana böyle, «Beyefendi» diye hitap ettiğini duyunca uçacağımı zannettim. Bu menekşe rengi gözleri yeniden neşeyle parlatmak için her şeyi yapabilirdim ama nasıl bir çare bulacağımı da kestiremiyordum bir türlü. Gidip babamı çağırmam ! Olacak iş değildi bu. Kendi kendine bir izin verdi mi İngiltere kıraliçesi gelse faydasızdı. Gelmiyeceğinden emindim. İçim burkularak genç kıza dönüp :

— Yapacak tek şey Hanımefendi, akşama kadar beklemek, dedim.

Bir çığlık atarak :

— Ama bu imkânsız, imkânsız ! dedi. Şimdi babam yetişecek... William, vaziyeti izah etseniz...

Delikanlı kısaraksı izahı etti :

— Babası evlenmemize razı olmuyor. Biz de kaçtık... Anlıyorsunuz değil mi ?...

Başımı salladım :

— Anlıyorum... dedim.

Kızcağız ümitsizlikle ellerini uğuşturuyordu :

— Eminim babam da peşimizdedir. Neredeyse gelir... Beni geri götürecek. — Hıçkırarak ağlamağa başladı — Dükle evlendirecekler beni...

Onun böyle ağlamasına tahammül edemezdim :

— Dinleyin, dedim, bir fikrim var.

— Nedir ?

Ağlaması durmuş, güzel gözlerinde ümit ışıkları belirmişti.

— Beni takibedin !

Dükkâna girdik. Kapıyı itina ile kapattım. Ciddi bir sesle :

— Nikâh muamelesini yapacağız! dedim.

— Kim yapacak ?

— Ben.

Hayretten ağızları açık bana bakakaldılar. Bense o anda kendimi onlardan kat kat yaşlı hissediyor, «Bu âşıklar da hayâsız çocuklar gibi oluyorlar» diye düşünüyordum.

— İkiniz de şuraya gelin, dedim. Evet oraya, kapının karşısına, örsün önüne. Tamam... şimdi burada bir dakika beni bekleyin.

Onlar öyle beklerlerken ben hemen eve koştum. Babamın taba rengi ceketiyle büyük merasimlerde taktığı perukayı dolaptan çıkardım. Tam onları giydiğim esnada da bir araba sesi duyuldu. Ürpererek : «Kızın babası olmalı !» diye düşündüm. Bacaklarımın bütün hıziyle dükkâna koştum. Bir taraftan da koca bir göziiğü burnuma yerleştirmeğe uğraşıyordum.

Genç âşıklar beni karşılarında bu kılıkta görünce kahkahayı bastılar.

—Susun dedim, babamız geliyor.

— Aman Allahım !

— Kaybedecek bir an bile yok. Çabuk önüme gelin, el ele tutun.

Tezgâhın altındaki tabureyi çekip telâş ve heyecanla üzerine çıktım :

— Çabuk isimlerinizi söyleyin.

— Kont William de Strampton.

— Lady Mary Penfield.

Hemen acele ile birbirine kenetlediklerı ellerini kendi avucum içine aldım. Çınlıyan bir sesle :

— Kont William de Strampton ve Lady Mary Penfield, sizleri kanun adına karı - koca ilân ediyorum, dedim.

Tam o anda kapı ardına kadar açıldı. Bodur bir adam fırtına gibi içeriye daldı :

— Durdurun nikâhı, diye bağırdı, durdurun !

Sesime mümkün olduğu kadar kalın bir ton vermek için perdeden :

— Çok geç efendim, dedim. Zira muamele tamamlanmış bulunuyor.

Adam kudurmuş gibi haykırmağa başladı. Eğer ayağımın altındaki tabureyle meydana gelen dev misali boyuma aldanmamış olsaydı eminim beni döğmeğe bile kalkardı. Yarı karanlık dükkânda koca cekctim, peruka ve gözlüklerimle pek heybetli görünüyordum galiba.

Genç kız sakin bir sesle :

— Geç kaldınız babacığım, dedi. William ve ben kanun önünde birleşmiş bulunuyoruz. Dükle evlenmem imkânsız artık.

— Hain evlât !

Tam kolunu kaldırdığı sırada ben yine :

— Lütfen sakin olalım !... diye atıldım.

Delikanlı da elini kılıcının kabzasına götürerek :

— Mary artık benim karımdır, dedi. Ötüm pahasına da olsa onu korumağa hazırım.

Baba geri geri çekilerek :

— Bu yaptıklarınızdan pişman olacaksınız ! diye bağırdı.

Kız :

— Artık her iş bitti, sizin için geri dönmekten başka çare yok babacığım... dedi.

Hakikaten de bundan başka çaresi olmadığından bodur baba, intikam alacağına dair sözler mırıldanarak hiddetle çıkıp gitti ve biraz sonra da arabasının uzaklaşan sesleri duyuldu.

Genç kız bana dönerek gülümsedi :

— İsminiz ne ?

— Jim.

— Teşekkür ederim Jim. Bizi kurtardınız.

Bana bakarken birden kahkahayla gülmeğe başladı :

— Şuna bakın ! Ne kıvafet Yarabbi ! diye katıla katıla güldüyordu.

Gülmesi bize de sirayet etti. Gözlük ve perukayı çıkarmayı bile akıl edemiyordum. Üçümüz de komedi artistleri gibiydik. Nihayet tabureden yere atladım ve güzelim kıyafetimi çıkarırken :

— Artık, dedim, hakikaten evlenebilmeniz için babamı beklemekten başka yapacak bir işimiz yok.

Babam akşam vakti geldi. Beklediğimiz müddetçe evden getirdiğim elma şarabından hep beraber içtik. Neşemin bir kat daha fazlalaştığını hissediyordum. Babam geldiğinde elimizle tempo tutarak neşeyle şarkı söylüyorduk. Dostlarımı babama tanıttım. Biraz sonra onu, peruka ve gözlükle, benim yerimde, gençlerin elini iri avucu içine almış vaziyette gördüğüm zaman gözlerim sevinç ve biraz da keder yaşlarıyle doldu. İçtiğim şarabın tesiriyle güzel Lady Mary'ye ben de bir parça tutulmuş gibiydim.

Nihayet artık bodur, hırçın babanın bile ayrılmayacağı şekilde, hakikaten nikâhlanmışlardı. Tezgâhın üzerine bir İngiliz lirası bırakıtlar. Sonra delikanlı bana döndü :

— İlk nikâhımız ikincisinden daha heyecanlı oldu, değil mi ?

Babamın bu sözlerden hiç bir şey anlıyamadığından eminim. Delikanlı avucuma dolu bir kese sıkıştırdı. Ağzım açık bakakaldım. Hiç bu kadar çok para görmemiştim ve ömrüm boyunca da görmedim.

Güzel Lady'me gelince, eğilip iki yanağından öptü. Sert köylü yanaklarımda onun lâtif dudaklarının temasını hissettim, teninin menekşe kokusunu içime çektim.

— Size minnettarım Jim ! diye fısıldadı. Saadetimizi size borçluyuz.

Bir şey demeden gülümsedim. Hey Allahım ! Öylesine heyecanlıydım ki... Giderlerken yine bana dönüp :

— Evimize de gelmek istemez misiniz Jim ? Dedi. Hem isterseniz benim kürk seyisim olursunuz. Bir yere giderken arabada benimle gelirsiniz. Çok para da veririm.

Sesimi çıkarmadan başımı eğdim. Biliyorsunuz, bizim alelede demircilik babadan oğula intikal eder durur. Kendimi bir Lady'nin arabasında ufak bir seyis olarak göyle bir düşündüm de hiç hoşuma gitmedi. Hem sonra birdenbire anladım ki nikâh memuru olmağa karşı da pek büyük bir heves vardı içimde.

Gretna Green'e akşam karanlığı çökerken arabalarına bindiler ve yola koyuldular. Uzun zaman arkalarından baktım. Küçük Lady Mary'im bir defa daha arkasına dönüp o tatlı yüsü ile bana gülümsedi.

GÜL-OK
KONFEKSİYON
yazlık bir modelini takdim eder:

MODEL : 538
Kreton Emprime Elbise
Fiat ..... TL. 43,20

Mevsim için hazırlanan zengin çeşitli koleksiyonumuzu Gül-Ok mağazalarında görünüz.

Posta ile tediyeli sevkiyat yapılır
Müracaat
Posta K. No. 412
GALATA

HER ZEVKE
HER BEDENE
HER KESEYE
uygun!

Toptan satış : Duvardibi 3/5
Elmadağ — Telefon 47 12 41

AMERİKA ve FRANSA'DAN MODELLER

SUAVİ SONAR

1 Pamuklu jarseden yapılmış bir takım. Önden iki küçük pensi olan dar paçalı pantolon, düz iplik kesilmiştir. Sim karışık yünlüden yapılmış bulüzun kısa japone kolları, dik kapalı yakası, belde metal sentürü vardır. *(Hollywood)*

2 İpek şantungdan pantolon ve bulüz. Yaka bebe biçimidir. Japone uzun kolları aşağı doğru indikçe daralmaktadır. Bele konan kontras teşkil edecek renkte ipekliden enli drape kemer, kıyafete başka bir hava vermektedir. *(Hollywood)*

3 Yaz aylarında bilhassa sahil şehirlerinde oturan annelere tavsiye edilebilecek iki çocuk kıyafeti. Dar paçalı keten pantolonlar ve merserizeden yapılmış gemici gömlekleri. Bu gibi kıyafetler pratik olduğu kadar ekonomiktir. *(Jardin)*

4 Yaz aylarında gideceğiniz partiler için organdiden yapılmış şık bir kıyafet. Bulüzun geniş yakası ve bol kol ağızları büzülerek şekillendirilmiştir. Kabarık duran eteğinin altında tarlatandan bir ikinci etek bulunmaktadır. *(Balmain)*

5 Son derece şık bir gece kıyafeti. İpek satenden yapılmış olan bu uzun tuvaletin bütün güzelliği üzerindeki işlemelerdedir. Türk motiflerinden ilham alınarak resmedilmiş şekillerin içi boncuk ve pullarla işlenmiştir. *(Balmain)*

6 Bedeni strepleş olan kısa etekli, dantelden yapılmış bir tuvalet. Üzerindeki ipekli satenden kabarık duran galvar biçimindeki ikinci etek kıyafeti zenginleştirmektedir. Belinde aynı kumaştan hafif drape bir sentür vardır. *(Don Loper)*

7 Bebe biçimi beyaz naylondan yapılmış bir kokteyl kıyafeti. Yarım biçilmiş yakası omuzlara ve göğüse kadar açıktır. Etek belden büzgülü olduğu için bol ve kabarıktır. Göğüste bu senenin modası olan iri bir gül vardır. *(Balmain)*

Müzik Haberler

Jimmie Rodgers bir Joe Pasternak prodüksiyonu olan «Snobb Hill» adlı filimde Debbie Reynolds'la birlikte oynıyacak... Doris Day'in, Jack Lemmon ve Ernie Kovacs'la beraber çevireceği filmin adı «The Wreck of The Old 97» Dorsey Kardeşler orkestrasının Columbia tarafından yayınlanan albümünde bestekâr Ernie Wilkins'in seçilmiş parçaları yer alıyor... Everly Kardeşler, Look mecmuasına verdikleri bir beyanatta hiç nota dersi almadıklarını açıkladılar. Rock'n Roll'un monoton bir ritm olup olmadığı sualine Don Everly : «Evet» diye cevap verdi. «Sadece sekiz nota var. Bunu herkes kolaylıkla başarabilir.»... Philadelphia'nın 1 No.lu Disk Cokeyi, Dick Clark dinleyicilerin en çok hoşlandıkları şarkıcıları şöyle sıralamıştır : Pat Boone, Jerry Lewis, Johnny Mathis, Ricky Nelson ve Elvis Presley... Dave Brubeck Kuartet'nin Türkiye ziyareti hakkında piyanistin karısı California basınına aşağıdaki beyanatı verdi : «Türk dinleyicisini gayet heyecanlı buldum. Türk müziği armoniden ziyade kuvvetli bir ritmden teşekkül ettiğinden, dinleyiciler hareketli temler çalınırken heyecanlarını zor zaptediyorlardı. Bu yüzden kuartette en çok beğendikleri eleman hareketli çalış tarzı ile davulcu Joe Morello oldu.»... Avustralya'nın genç şarkıcısı Shirley Bassey sahnedeki muvaffakiyetini çoğaltmak gayesi ile dans dersleri alıyor... Frankie Laine'in «Foreign Affair» adlı albümü satışa çıktığının ilk haftasında 20.000 den fazla satıldı... Şarkıcı Margaret Whiting geçenlerde Richard Moore ile evlendi... «Butterfly» adlı şarkı ile meşhur olan Charlie Gracie çocukluk sevgilisi Joan Damato ile evlenecek... Johnny Mathis, bunca yıl fakir bir hayat yaşamış olan anne ve babasına güzel bir ev satın aldı... Alma Cogan, Manchester'deki konserinde bir dinleyicisinin sahneye çıkarak kendisine evlenme teklif ettiğine dair çıkan şayiaları yalanladı... Louis Prima'nın karısı Keely Smith, âcil bir ameliyat geçirmek üzere Hollywood hastanelerinden birine kaldırıldı... Frank Sinatra, Peter Lawford'la birlikte «Oceans 11» adlı bir filim çevirecek... Keely Smith'in Amerika'da çok sevilen şarkıları ihtiva eden «High School Affair» adlı albümü âdeta kapışıldı. Albümde; «I wish You Love», «You Go To My Head», «Imagination», «Mr. Wonderful» ve «Fools Rush In» gibi parçalar yer alıyor... Philips'in (45-PB 808) işaretli plâğı Johnnie Ray'in «Plant A Little Seed» ve «Strollin' Girl» adlı şarkıları taşıyor... Quincy Jones'un «This Is How I Feel About Jazz» adlı albümü ise «A Sleeping Bee» «Sermonette», «Evening In Paris» ve «Boo's Bloos» adlı parçaları ihtiva ediyor... Cazın öncülerinden Tromboncu Tom Brown, New Orleans' da zatürreeden öldü. 69 yaşında idi ve Dixieland müziğini New Orleans haricinde yayanların önderi idi... Rhode Island'da yapılacak Newport Caz Festivaline on beş memleketin genç orkestraları iştirak ediyor... Dünya dans şampiyonu Bruno Dossena, Venedik - Milâno yolunda vuku bulan bir otomobil kazasında öldü. Dossena, Myons şehrinde yapılacak bir müsabakada dünya şampiyonluğu ünvanını muhafaza etmek üzere Fransa'ya gidiyordu... Paul Anka'nın «Crazy Love» adlı son şarkısı Columbia Şirketi tarafından satışa çıkarıldı.

STAN KENTON — Hafif dans parçalarını ihtiva eden Ston Kenton'un «Rendezvous with Kenton» adlı albümü Capital plâk şirketi tarafından satışa çıkarılmıştır.

SUGARTIME

Sugar in the morning, sugar in the evening,
Sugar at supper time;
Be my little sugar and love me all the time;
Like the stars above you, I will always love you,
When I call you mine,
So be my little sugar and love me all the time.
Won't you say you love me, like the stars above,
And forever be mine in this heaven of love!
Honey in the morning, honey in the evening,
Honey at supper time;
Be my little honey and love me all the time.
You went away, that Saturday,
And you thought you'd make me pay;
Well, you did, but now you're back,
Oh, we'll live in a little shack. Oh!

ÜÇ SEVİMLİ KIZKARDEŞ
Mc Guire SISTERS

Son günlerde Amerika'da, satış rekoru kırmağa namzet bir plâk müzikseverlerin dilinden düşmüyor. «Sugartime»... Bu şarkıyı söyliyenler de şeker gibi tatlı üç kızkardeş : McGuire Sisters... Bu sevimli kardeşler halen Amerika'nın en gözde grupunu teşkil ediyor. Sevilen plâklar listesini en sık sık ziyaret eden kardeşler «Sugartime» ile büyük bir sükse yaptılar. Bundan önce, «Delilah Jones »ile listeye girmişler, fakat melodinin alışılmış yeknesaklığı yüzünden uzun zaman yerlerini muhafaza edememişlerdi. Yine de buünkü muvaffakiyetlerine rağmen grupun, blues menşeli «Sincerely» ile eriştiği şöhrete tekrar sahip olacağı zannedilemez. Sadece Amerika'da değil. bütün dünyada müzikseverlerin kalblerini büyüliyen «Sincerely» tesirini hâlâ kaybetmiyerek «Unutulmaz Melodiler» arasına girmiş bulunmaktadır. McGuire kardeşlerin muvaffak olmuş şarkılarına bir göz atarsak; rakipleri bulunan De John Sisters tarafından bestelenen «No More», «Yedi Kardeşe Yedi Gelin» filminin sevilen şarkısı «Lonesome Polecat» ı, «Goodnight, sweetheart, Goodnight» ı ve Örümcek Dede filminin popüler şarkısı «Someone Has Got To Give» i görürüz... Kid Ory'nin ölmez caz melodisi, «Muskrat Ramble», «Kiss Them Again For Me» filmindeki aynı ismi taşıyan şarkı, kardeşlerin müzik dünyasındaki şöhretini arttıran parçaların belli başlılarıdır. Birbirinden güzel ve istidatlı bu üç kızın en çok sinirlendikleri şey, birer hakiki kardeş olmadıklarına dair çıkarılan asılsız haberlerdir. İrlandalı ismi taşımalarına rağmen Amerika'nın tam ortasında ,Ohio'nun Middletown kasabasında doğmuşlardır. İçlerinden en büyüğü, gruptaki yegâne evli ve çocuklu şahsiyet olan Christine'dir. Ortancalarının ismi Dorothy, en küçüklerininki ise Phyllis'tir. Kardeşler sanat hayatına ilk adımı, iş kamplarındaki ve hastanelerdeki konserleri ile atmışlardır. Önce sadece zevk için yaptıkları bu işi, muvaffakiyetlerini gördükten sonra profesyonel bir safhaya intikal ettirerek ilerletmişler, eyalet radyosunda verdikleri birkaç konseri mütaakıp karşılarında bir sürü gece kulübünden gelen birbirinden cazip teklifler bulmuşlardı. Fakat bu tekliflerin hiçbiri onlar için yeterli değildi. Zihinlerini uykuda bile terketmiyen bir rüya şehrine, New - York'a ayak basmak, orada çalışmak istiyorlardı. Âni bir kararla valizlerini hazırlayıp Broadway'in parlak ışıklarına koştular. İsimlerini daha önce duymuş olan Kate Smith bir radyo programında onlara sekiz haftalık bir iş verdi. Daha sonra talih karşılarına Arthur Godfrey'i çıkardı. O, isimlerini az zamanda dünyaya duyurabilir, bu ismi Broadway'in göz kamaştıran ışıkları ile göklyüzüne yazabilirdi... Netekim öyle oldu. McGuire Sisters sayılamıyacak kadar çok iş teklifi almağa başladılar. Bunlardan çoğu plâk şirketlerinden geliyordu. İlk plâkları «Muskrat Ramble» oldu. Plâğın testiri daha iyice anlaşılmadan bir yenisi «Sincerely», kardeşlere şöhretin kapısını açtı. Piyasaya çıkışının ilk haftasında «En çok satılan» ve «Disc Cokeyler tarafından en çok çalınan plâklar» listesinin başına geçti. Hiçbir şarkı bu kadar kısa zamanda böyle bir sükse kazanmamıştı... Bu muvaffakiyet, yazısının başında zikrettiğimiz şekilde birbirinden güzel plâklarla bugüne kadar devam etti. En güzel şarkılarını ihtiva eden iki Long Play albümünden sonra Coral Şirketi hesabına hazırladıkları 3. albüm de çıkmak üzere.

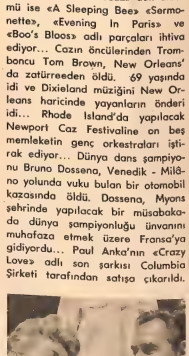

DAY VE MARTY MELCHER — Johnny Mathis, «Lizzie» isimli ilk filmini Doris Day'in sayesinde çevirmeye başladığını açıkladı. Day, kocası Marty Meicher'e ondan bahsetmiş ve filimde rol almasını sağlamış.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Mektuplaşmak için adreslerinin neşrini istiyenler :

«Aysel Tolga, Tapu Sicil muhafızlığında, Sakarya.»
«Tuncay Mustafa Albayrak, Yeni Cami Mah. İzeus Sokağı. 30. Lefkoşa - Kıbrıs.»
«Ahmet Karslı, Düziçi Öğretmen Okulu Son sınıf. Haruniye - Adana (Genç öğretmen arkadaşlarla mektuplaşmak istiyor).»
«Yurdaer Panga, Sarısu Mah. Pievne Sok. No. 35 Eskişehir»
«Tunay Selcan, Cihangir yokuşu No. 21, Bahabey Apt. Kat 3, İstanbul»
«Abdullah Demat, T. A. F. C. Tapu 5401 Tank. Bl. Assb. Tokio - Japan»
«Sadi Erdendağ, Yeşilada Kulübü, Lefkoşa, Kıbrıs.»

■

Bursadan Erkut Tunçcan yazıyor :
«Kaşlarım ve kirpiklerim dökülüyor. Zamanla saçları döküllenler gibi kaşsız, kirpiksiz kalmam ihtimali var mıdır, tedavisi nedir ?»

Doktorumuz diyor ki : Bir cildiye Mütehassısına muayene olunuz. o ne yapmanız lâzım geldiğini bildirir. Görmeden bir şey söyliyemeyiz.

■

Yunaktan Yusuf Kılıç yazıyor :
«64. sayınızdaki casus kadının üzerinde bir takım cihazlar görünüyor. Bu resim temsilî midir ?»

Resimde kadının elbisesi, casusluk aletlerinin yerini göstermek için açık olarak yapılmıştır. Kadın esasında tamamiyle giyilmidir. Bu resim casus kadınların umumiyetle nasıl çalıştıklarını gösteriyor.

■

Karstan Bç. Yıldırım yazıyor :
«Türk Ceza Usulü ve Askeri Ceza Usulü kanunlarını nereden tedarik edebilirim ?»

İstediğiniz kanunları İstanbulda Ankara Caddesinde Cihan Kitabevinde bulacağınızı umuyoruz. Oradan sorun.

Konyadan Yaşar Durgun yazıyor :
«Keban tarihine ve yapılacak olan barajа ait resimli bir röportaj yapsak basar mısınız ?»
Net ve güzel fotoğraflarla bir röportaj yaparsanız, yazılıgeri beğendiği takdirde basarız.

■

İstanbuldan Halûk Çulban yazıyor :
«1956 senesinde Fenerbahçe takımı Rusyada ne netice aldı ?»

Dinamoya 3.1 mağlûbolduv. Leningratta Zenit takımını 2-1 yendi.

■

Ankaradan Evrensel Apak yazıyor :
«Dünyadaki kıtaların kuzeyden güneye indikçe uçları sivrilıyor. Bunun sebebi nedir ?»

Sualiniz çok enteresandır. Size kat'i bir izahatta bulunamıyacağız. Üzerinde durulması gereken noktaları söyliyelim : 1 — Belki dünyanın kara yapısı böyledir. 2 — Dünya üzerindeki deniz akıntıları müessir olarak bu kıt'a uçlarını sivriltmiştir. 3 — Yer çekiminin tesiri olmakla beraber dünyanın duruş vaziyeti, kayaan olan suyun güneye doğru kaymasını intaç etmiştir. 4 — Bir topacın duracağına yakın tepesindeki salgıya benziyen bir hareketi vardır. Dünyanın da kuzey ucunun böyle bir salgı yapmakta olduğunu bilginler söylüyor. Bu hareketin, suları güneye doğru sürmesi de muhtemel. Toprak yükü kuzey yarım küre üzerinde görülmekle beraber deniz derinliği kıtalar arasındaki sahalarda daha fazladır.

■

Kayseriden Ömer Kılıç soruyor :
«Pulun tarihini bir yerde bulamadım. Pul koleksiyonu yaparsam bana ve milletimize faydası olur mu ?»

Pul, bedeli peşin ödenmiş bir küçük makbuz mahiyetindedir. Tedavülde kaldığı müddetçe kıymetini muhafaza eder. Tedavülden kalkınca da kıymetlenmesi ihtimali vardır. Posta pulu düşüncesi ilk defa Pariste 1653 yılında çıkmıştır. Bugün kullanılmakta olan şekliyle ilk defa 1840 ta görülüdü. Bilrer, ikişer sene farkla bütün hükûmetler bunu kabul ettiler. Daha fazla tafsilât vermeğe bu sütunlar müsait değildir. Pul koleksiyonu yapmanın kârından çok zevki düşünülür. Bundan kâr bekliyenler pul tüccarlarıdır.

Ankaradan Ziya Özbayrak yazıyor :
«Üç seneden beri, gözlerim miyop olduğu için gözlük takıyorum. Bundan usandım. Başka türlü tedaviye imkân yok mu ?»

Doktorumuz diyor ki : Miyopluk tedavi edilemez, ancak gözlüksiz tashih edilebilir. Çinde bir doktorun elektrik cereyanı vererek özel bir metodla miyopluğu tedavi ettiği haberini gazetelerde okuduk. Bu hususta mütemmim malûmat verilmedi. Halkkat olup olmadığı kestirilemez.

■

Killisten Temel Şahin yazıyor :
«Bu sene erkek sanat enstitüsünü bitireceğim. Hayatımı devlet memuru olarak mı, yoksa sanatkâr olarak mı kazanayım ?»

Bu, sizin arzu ve kabiliyetinize bağlıdır. Eğer şahsen kararınız yoksa, memleketin sanatkâra daha fazla ihtiyacı olduğunu düşünerek bu sahada çalışmanızın iyi olacağı kanaatindeyiz. Esasen siz bu enstitüye girerek sanat yolunu tutmuş bulunuyorsunuz.

■

Konyadan Yalçın Akay yazıyor :
«1 — Konya halkı Makaryos için çıkarılan pulları görmüşler. Bana müracaat ederek pul resimleri hazırlıtılar. Size göndersem bunları basarmısınız ? 2 — Geçen sene dünyamıza yaklaşan kuyruklu yıldızdan radyo işaretleri alındığı yazıldı. Kuyruklu yıldızda hayat olamıyacağına göre bunun ona yakın bir yıldızdan geldiğine kâfi bir delil midir ? 3 - Senelerce uğraşıp bazı ince cihazların pilânını yaptım. Bunları kime göstereyim ?»

Sualilerinizin ancak üçüne cevap verebiliyoruz : 1 — Pul bastırmak ancak P.T.T. idaresinin salâhiyeti dahilinde. dir. Gerektiği zaman mevzuları verir ve ressamlar arasında müsabaka açar. 2 — Kuyruklu yıldızdan radyo işaretleri alınması bir rivayettir. Şimdiye kadar ancak Merihte hayat bulunduğu zannedilıyor. 3 — Pilânlarınızı Üniversitelerimizde fizik profesörlerine tetkik ettirebilirsiniz.

■

İstanbuldan R. Gezgin'e :
Doktorumuz diyor ki : Bir asabiye mütehassısına gidiniz ve muayene olunuz. Şikâyetlerinizi izale edecek tavsiyeleri burada anlatmağa imkân yok.

IŞIK KİTAPLARI

Kütüphanenizin en zengin ve şirin köşesini teşkil eden IŞIK KİTAPLARI serisinden neşredilen kitaplar.

1 — ARTIK YOLDAŞ DEĞİLİZ — Fiatı : 125 Kuruş
3 — YOL ÜSTÜNDEKİ ODA — Fiatı : 250 Kuruş
2 — KAHRAMANLIK RUHU — Fiatı : 150 Kuruş
4 — BÜYÜK TECRUBE — Fiatı : 150 Kuruş

1984

Yakında çıkıyor

Fiatı : 250

Şimdiden bayilerinizden ayırtınız

SİPARİŞ ADRESİ :
- Galatasaray Meydanında Dogan Kardeş satış mağazası
- Divanyolu, Kadırgaa Cad. No. 7
- Posta Kutusu 1146 İSTANBUL

Yıldızınız diyor ki...

(16 MAYISTAN 22 MAYISA KADAR :) Önünüzdeki hafta muhitinizde cereyan edecek hâdiseleri merak edersenız, her hafta doğduğunuz burcu bularak siz de kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Zamanınızı boş yere geçiriyorsunuz. Kendinize olan güveni hiç bir zaman kaybetmeyip çalışmalarınızı mümkün olduğu kadar arttırmalısınız. His hayatınızda bir bulut gözükmüyor. Sıhhi durmunuz normal.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 20 MAYIS

Şahsi bir işinizin hal olması için bir miktar zamana ihtiyacınız var. Teşebbüslerinizde muvaffakiyet nisbeti henüz istenilen durumda değil. Arkadaşlarınızın tarafından tenkid edilebilirsiniz. Şansınız artıyor...

İKİZLER BURCU
21 MAYIS - 21 HAZİRAN

Bazı şeylere lüzumundan fazla önem veriyorsunuz. Bu bakımdan his hayatınız hiç de iyi günlerde değil. Kendisiyle alâkalandığınız kimse yakında samimiyetini açığa vurabilir. Çalışma hayatınıza önem verinis.

YENGEÇ BURCU
22 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Alâkanızı çeken bir şey var. Zira iş hayatınız biraz aksamış görülüyor. Mânevi bakımdan takviyeye ihtiyacınız var. Teşebbüslerde bulunmak için bir müddet bekleyin. Sağlığınız her zamankinden iyi görülüyor.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 23 AĞUSTOS

Anı kararlar vermenis lehinize olmuyor. Biraz daha ağır olmanız lâzım. İş hayatında tenkide uğrayabilirsiniz, bu ümidinizi kırmamalıdır. Beklediğiniz haberi alacaksınız. Hareketlerinizi daima kontrol ediliyor.

BAŞAK BURCU
24 AĞUSTOS - 23 EYLÜL

Birdenbire his hayatınızı bozuluvermiş görülüyor. Bu belki de geçici bir şeydir. Önünüzdeki günlerde daha çok işlerinizle meşgul olmanızı tavsiye ederiz. Maddi bakımdan normal durumda görüldüyorsunuz.

TERAZİ BURCU
24 EYLÜL - 23 EKİM

Sinirlerinize hâkim olmakla pek çok şey kazanabilirsiniz. His hayatınız henüz normal haline girmiş değil. Sinirle anlaşma zemini arıyanlar var. Toleranslı hareket edebilirsiniz. Sıhhatiniz iyi gidiyor...

AKREP BURCU
24 EKİM - 22 KASIM

Yalnızlıktan sıkılan bir arkadaşınız var. Kendisine yardım edebilirsiniz. Maddi bakımdan daha iyi günlere doğru gidiyorsunuz. İstediğiniz şey pek yakında olacak. Hareketlerinizde daha serbest olmaya çalışınız.

YAY BURCU
23 KASIM - 21 ARALIK

İş hayatınız henüz normal bir istikamet almış sayılmaz. Daha çok gayret gösterməniz lâzım. Birkaç güne kadar yeni bir fırsatla karşılaşabilirsiniz. Size hayrı olabilir. Hareketlerinize dikkat etmelisiniz.

OĞLAK BURCU
22 ARALIK - 20 OCAK

Hassasiyetinis aşırı derecede görülüyor. Kendinizi daha çok çalışmaya vermelisiniz. Size hayranlıkla bakanları sukutu hayale uğratmayınız. Teşebbüsünüzün neticesini alacaksınız. Güveninizi kaybetmemelisiniz.

KOVA BURCU
21 OCAK - 18 ŞUBAT

Çalışmalarınızı arttırmalısınız. Son günlerin yorgunluğu geçmek üzere. Kısa bir seyahat sizin için faydalı olacak. Şansınız her zamankinden daha fazla. Yeni tanışacağınız kimselere önem vermeyi ihmal etmeyin.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Her zamanki gibi neşeli ve çalışkan olmalısınız. Son günlerde prensiplerinizden ayrılmışa benziyorsunuz. Bir hâbere bir miktar ümidlenebilirsiniz ama bu geçicidir. Yeni fikirlere önem verinis. Sıhhatinis normal.

neden herkes ELLERİNİZE gıpta ediyor!

Bulaşık yıkıyorsanız elleriniz kızarıyor.

Çamaşır yıkıyorsanız elleriniz sertleşiyor

Parke vapıyorsanız ellerinizin cildi kuruyor.

EL BAKIMINIZI İHMAL ETMEYİNİZ

Bulaşıkta, Çamaşırda ve diğer ev işlerinde sabun veya sodalı suların tahribatı, parke yaparken lavabo ovarken sertleşen cildiniz artık sizi üzmesin bunların hepsini çekinmeden yapabilirsiniz... Ev işlerinizden sonra süreceğiniz birkaç damla PRINCESSE el losyonu ellerinizin eski yumuşaklığını, beyazlığını bir kelime ile zerafetini iade edecektir.

Princesse
EL LOSYONU
Zerafetinizin ilk şartı.

Burhaniye'nin

Bahkesir'in şirin kazası Burhaniye'de iddialı deve güreşi vardı. Ali Tülü ile şöhretli Arap Tülü güreşecekti. Davullar dövülüyor, zurnalar çalınıyordu. Uzun mücadeleden sonra güreşi Ali Tülü kazandı.

ARAP TÜLÜ YERDE — Ali Tülü güreşe dikkatli girdi. Dakikalar uzayınca tek daldı. Arap Tülü'yü ön ayaklarından sararak indirmek için zorladı. Arap dayandı dayandı, sonra birden karın üstüne çöküverdi. Güreşin en kritik safhası başlamıştı.

OVADA davullar dövülüyor; zurnalar çalınıyor; ayak bilekleri zilli, ağızları köpüklü, gözleri sürmeli iki Tülü (güreşçi erkek deve) ağır ağır dolaşıyorlardı. Bunlar Hacı Hasan Tanrıverdi'nin Ali Tülü'sü ile şöhretli Arap Tülü idi. Aylardır ilân edilen amatör deve güreşi iddialı idi. Şekerenli'nin Tülü'sü, Kör Tülü, Sarı Tülü formdan düşeli beri çukurda bu iki başpehlivan kalmıştı.

Güreş vakti koptu geldi. Davullar tekrar dövülmeğe başladı. Kızışmış Tülüler birbirlerine daldılar.

Ali Tülü güreşe dikkatli girdi. Fazla sokulmuyor, Arap Tülü'yü kontrol ediyordu. Dakikalar uza-

BAŞPEHLİVANLIK — Davullar dövülüyor, kızışmış Tülüler ağızlarından köpükler saçarak güreş tutuyorlardı.

Başpehlivanı

yınca tek daldı. Arap Tülü'yü ön ayaklarından sararak indirmek için zorladı. Arap dayandı dayandı sonra birden çöküverdi. Ali Tülü, karın üstüne pervasızca çöken Arap Tülü'yü çevirmeğe çalıştı. Arap çevrilmiyor, koca meydanı dolduran kalabalık heyecanla neticeyi bekliyordu.

Deve güreşlerinde deve ya devrilir ve hakem tarafından yenik ilân edilir yahut da kaçar.

Bir de boyun kıvırma faslı vardır. Deve güreşinin en zevkli safhası da budur. Boyun kıvırmalarında develerin bazan birbirlerinin nefesini tıkama ihtimali varsa da develer hiçbir zaman işi bu kadar büyütmezler. Rakibinin kıskacından kurtulan deve süratle geriye döner. Ön ayaklarını havaya kaldırıp kaçmağa başlar. Böylece güreş de sona erer. O zaman yapılacak tek şey sahibinin meydana çıkıp galip devesinin sırtına binerek seyircilerin önünden geçmektir.

Ali Tülü, karın üstü çöken Arap Tülü'yü çevirdi. Arap Tülü yenik düştü. Fakat iyi güreşmiş, iyi dayanmıştı. İki pehlivanı iplerle çekere'k ayırdılar. Sahipleri görmüş kimselerdi. Hediyeleri almadılar. Arap Tülü'ye de sahibi kızmadı. Bazıları yenik düşen devesini kasaba yollar yahut burdurup kervana katardı. Ali Tülü zafer sarhoşluğu içinde salına salına giderken, Arap Tülü de kös kös yollara düştü.

Ali Tülü'nün şöhreti dillere destan ola dursun, Arap Tülü de gelecek mevsim için şimdiden iyi bir forma girmeğe çalışıyor.

ALİ TÜLÜ TUŞLA GALİP — Halk büyük bir heyecanla neticeyi bekliyordu. Ali Tülü, karın üstü çöken Arap Tülü'yü çevirdi. Arap Tülü yenik düştü. Hakem heyetinin kararı üzerine iplerle Tülüleri çekerek ayırdılar. Arap Tülü kös kös yola düştü.

ALKOL HAKKINDA

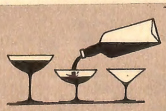

Dünyanın en şarhoş, en alkolik insanları Fransa'daymış. Adam başına yılda 16,61 litre alkol düşüyormuş. Hem de saf alkol... İtalya 14,84 ile ikinci, İspanya 14,50 ile üçüncü, Belçika 9,27 ile dördüncü, İsviçre 8,87 ile beşinci, Yunanistan 6,75 ile altıncı, Türkiye 0,91 ile ondokuzuncu geliyor.

Türkiye'de bir yılda 74 milyon 350 bin litre alkollü içki içiliyor. Adam başına yılda 3 litre içki düşüyor. Memleketimizde bir yılda 14 milyon litre rakı, 350 bin litre konyak, 1,5 milyon litre votka, 29 milyon litre bira, 15 milyon litre şarap, 550 bin litre likör, 50 bin litre cin, 400 bin litre vermut satılıyormuş.

Bira istihsali için yılda tam 7 milyon kilo arpa; likor, vermut, cin için ise 104.500 kilo çeşitli meyva, 130 bin adet portakal, limon ,mandalina ve turunç kullanılıyormuş.

İstatistiklere göre İstanbul'da bir günde 100 milyon litre su harcanıyormuş. Türkiye'nin yıllık içki istihlâki, İstanbul'un günlük su sarfiyatına yakın.

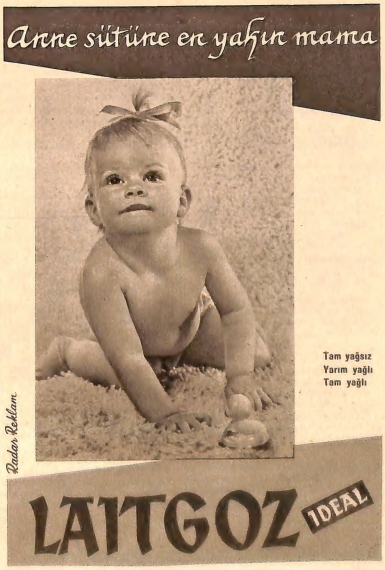

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Fülide +

Kadın isimleri arasında bulunan bu kelime Farsçada taranmamış, karışık, perişan anlamlarına gelir.

Dilârâ +

Kadın isimleri arasında bulunan bu kelime Farsçada gönül açıcı, gönül zîyneti anlamına gelmektedir.

Remzi, Remziye +

Kadın ve erkeklerimizde özel isim olarak kullanılan bu Arapça kelime öz Türkçede simgesel, yani belli bir anlamı olan bir kelime, işaret demektir. Adaşlar arasında Eviya Hoca lâkabiyle anılan, hekimliğe ait 58 kadar kitap ve broşür yazmış Dr. Müderris Hüseyin Remzi de bulunmaktadır.

Feyyaz

Arapça olan bu isim erkeklerde özel ad olarak kullanılır. Mübalâğa ile feyz ve bereket veren, bereketli, kerim anlamına gelir. Cenabıhak için «Feyyazı Mutlak» denir.

Serpil +

Öz Türkçe kadın isimlerindendir. Büyümekten büyü, geliş anlamı vermektedir.

Sebâ +

Farsçada şarap kabı, testi; edebiyatta gayet sanatkârane yapılmış, pek zarif ve nazik içki kabı anlamına gelen bu isim kadınlarımızda özel ad olarak kullanılır. Kelime şu mısrada geçmektedir :

«Ben gün gibi yorgun,
O, sebûlar gibi ince...»

Nahit, Nahide +

Farsça olan bu isim Arapçada Zühre, Türkçede Culpan, Fransızcada Venüs denilen gezegenlerden birinin adıdır. Mecazî mânada «gelişmiş genç kız» demektir. Adaşlar arasında 1918 de vefat eden şair ve tiyatro muharrirlerimizden Tahsin Nahit, yazarlarımızdan Nahit Sırrı Örik de bulunmaktadır.

Mahmut, Mahmude +

Arapçada övülmiye lâyık anlamına gelen bu sıfat, kadın ve erkeklerimizde özel isim olarak kullanılmaktadır. Adaşlar arasında Gazneliler Türk Devletinin kurucusu olan Mahmut I ve Mahmut II, Osmanlı vezirlerinden Mahmut Celâlettin ve Mahmut Nedim Paşalar, Meşrutiyet devrinin meşhur simalarından Mahmut Şevket Paşa da bulunmaktadır.

Rezin, Rezan +

Kadın isimleri arasında bulunan bu kelimeler Arapçada ağır, metin, ciddî anlamına gelmektedir.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından sorulmuştur.

Hayat Doktoru

Spor ve Gençlik

Her şey gibi sporun da ifratı zarar vericidir. Ağır sporlar vücudun bazı adalelerini aşırı derecede geliştirip, kalbi büyütmektedir. Hele bazı spor müsabakaları, tehlikelerle doludur. Spor ve sporcu, müsabaka ve seyirciler bakımından, mevzuun ayrı ayrı incelenmeğe değer mânaları vardır.

Dr. RECEP DOKSAT

İŞLİYEN demir ışıldar, derler. Uzviyet de ne kadar çalışır ve faaliyet gösterirse, o derece kuvvetlenir. Fakat nasıl işliyen demir, kaldıramıyacağı zorlara maruz kalınca kırılırsa; vücut da, takatinin fevkündeki zorlamalar karşısında kalınca, düzenini kaybeder ve öksar.

Spor, İngilizceden gelen bir tabirdir. Bedeni çelik gibi kuvvetlendirmek için iradî olarak yapılan vücut faaliyetleri demektir. Jimnastik ise, Yunanca asıllı bir kelimedir ki, sanatkârane vücut hareketleri mânasına gelir.

Günümüzün anlayışı bu kelimelere yeni mânalar katmıştır. Spor deyince, rekor kırmak, müsabaka kazanmak için vücudu hırpalarcasına çalıştırma inadı anlaşılıyor. Boks gibi kalbi büyüten, beyin kanaması ve ölümle neticelenebilen ağır sporlar; voleybol gibi hafif ve faydalı sporlar vardır.

İnsanları harekete getirmek için, mutlaka bir gayenin peşine takmak icabettiğinden, bu nevi sporlar da galip veya birinci gelme arzusu ile yapılmaktadır. Öyle ki, vücudu kuvvetlendirmek, sıhhatli kalmak gibi esaslar arada kayboluyor.

Günümüzün vahşiyane sporu boks-tan, futbol maçlarına kadar çeşitli müsabakaların mazhar olduğu rağbet, insanların kuvvetliye, galibe hayranlık hissi duymalarından çok, her insanda mevcut müsabede insiyakının tatmini arzusundan ileri geliyor.

İlk insanlardaki kaba mücadele insiyakı, gitgide incelmiş ve bugünkü şeklini almıştır. Sanatta, ilimde, felsefede, iş hayatında, siyasi mücadelelerde, fikir çatışmalarında, hep üst gelmek, muvaffak olmak şeklinde bazan en yapıcı kılıklara bürünen mücadele insiyakının tatmin edilmemesi, insanda huzursuzluğa, hattâ hastalığa yol açar. Bu bakımdan halk kütlelerinin mücadele ihtiraslarını doyurup, ovutan ve tehlikesiz deşarjlar sağlıyan spor müsabakalarının faydaları inkâr edilemez.

Araba yarışları ile Bizansı, gladiyatörlerle Roma'yı oyalıyan Eski Roma İmparatorlarından, devrimizin totaliter rejimlerine kadar tarihin çeşitli çağlarında spor yarışmalarına önem verilmesi, bu hakikatin pek eskiden beri anlaşıldığını açıkça göstermektedir. Halbuki, bir milleti teşkil eden fertlerin sağlam bedenlere sahip olmaları, bir kaç kişinin, bir kaç futbol takımının, muvaffakiyetleriyle temin edilemez. Bir milletin sporcularının rekorlar kırmaları, o millet fertlerinin sporcu olmaları demek değildir. Bunların teşvik edici örnekler olduğu doğrudur. Amma, mühim olan, asıl kütleye bu imkânı vermek ve sporu milletçe benimsemektir.

19 mayısın, Spor ve Gençlik Bayramı olmasını bu mânada aramalıdır. Atatürk'ün İstiklâl Mücadelesinin başlangıcı addedilen, Samsun'a çıkışının yıldönümünü spor bayramı olarak kutlamaktaki gerçek mâna, İstiklâl Savaşı'ndaki dinamik mücadele azmini devam ettirmek ve uyanık tutmak gayesinde gizlidir.

Milletin yarını demek olan gençliğin, ifrata varmıyan sporlar ve bedeni kuvvetlendiren jimnastik hareketleri yapmaları, sadece vücutlarını değil, ruhlarını da kuvvetlendirir. Zira spor ve jimnastik, dıştan içe varan bir mânevi gelişme şuuru, disiplin demektir.

PUL ve TARİH

ŞEFKAT PULLARI

Çocuk Esirgeme Kurumu (Himaye-i Etfal Cemiyeti) ilk defa 1923 te bastırdığı bir kuruşluk pulla posta müraselâtından ihtiyarî olarak yardım teminine başlamıştı. 1930 da, dört kıymet üzerine Londra'da bastırdığı seriyi tedavüle çıkarmış,

1932 de çıkan kanunla da şefkat pullarının PTT de kullanılması mecburi kılınmıştır. 1930 da çıkan seriyi bu kanunla hemen her sene tedavüle çıkarılan yeni seriler takibetmiş, son olarak 23 nisan 1958 de de beş kıymette çıkan bahar serisi ile 19 seri pul ve 2 hâtıra bloktan müteşekkil rengârenk ve güzel bir albüm meydana gelmiştir.

BİLMECE

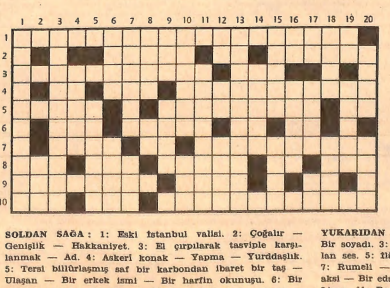

SOLDAN SAĞA : 1: Eski İstanbul valisi. 2: Çoğalır — Genişlik — Hakkaniyet. 3: El çırpılarak tasviple karşılanmak — Ad. 4: Askeri konak — Yapma — Yurddaşlık. 5: Tersi billûrlaşmış saf bir karbondan ibaret bir taş — Ulaşan — Bir erkek ismi — Bir harfin okunuşu. 6: Bir sıkıntı anında çıkarılan hafif ve boğuk sesi anlatır — Sanki — Vilâyet — Yüz kuruş demektir. 7: Pek az — Bir unvanımız — Ehliyetsiz. 8: Çoğu takımı — Bedava ele geçirilen, hiç yoktan sahip çıkılan şey — Devam ettirme, uzatma — Radon cisminin simgesi — Lâkin. 9: İstanbul'da bir semt yahut çardak gibi kullanılan bir mahal — Nasreddin Hoca'nın çömezi — Hitabelerde söylenir. 10: Akciğer — Vazih, açık, tam — Herkese duyurmamalı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1: Bir Avrupa devleti halkı. 2: Bir soyadı. 3: Kanaate ermek. 4: Dudakları büzerek çıkarılan ses. 5: İlâve gören. 6: İkinci derece — Dürülmüş şey. aksi — Bir edat. 9: İsim — Bir erkek ismi. 10: Boyunbağı — Lisan. 11: Rasgele çizgiler çizme. 12: Bir nota — Uzaklık bildirir — İnanç. 13: Beşeriyete. 14: Zaman — Bir nota. 15: Hindistana istiklâl kazandıran hareketin başında bulunan zat — Bir maden. 16: Safra — Hayvanlar kıralı. onun olması için şereken yere veren veya Gölge. 19: Karnını doyur — Bir bölgenin ortalama hava şartlariyle belîren hali. 20: Erkek keçi — Şahsa mahsus.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ:

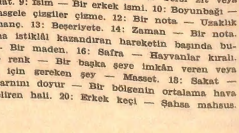

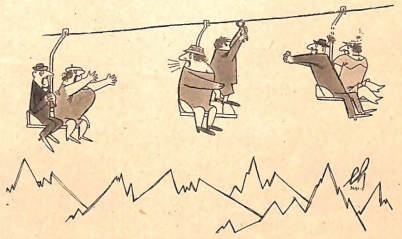

— Ne bağırıyorsunuz ? Çocuk o, tabiî oynıyacak.

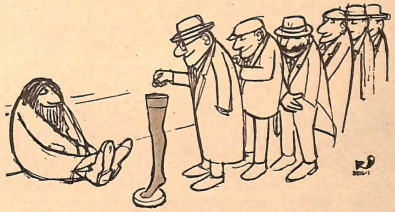

Modern dilenci.

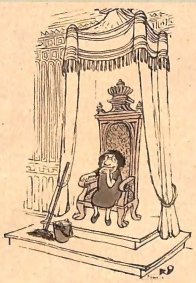

YAZISIZ

YAZISIZ

YAZISIZ

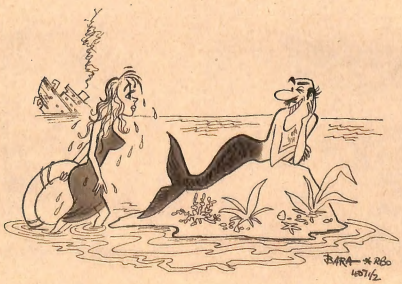

YAZISIZ

Takip

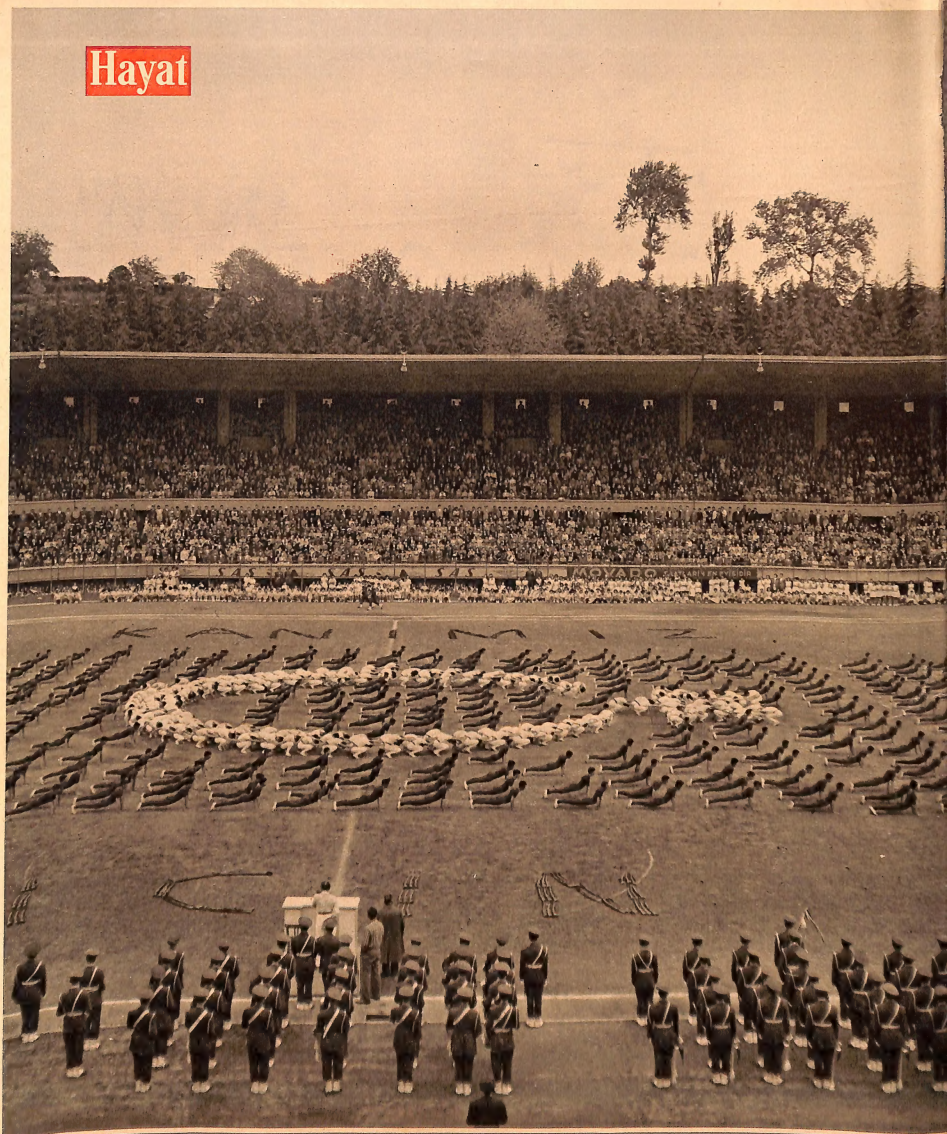

FOTOĞRAF: BÜLENT GİZ

Bayraklaşan gençlik — Büyük kurtarıcı Atatürk, Türk milletinin, Türkiye'yi Anadolu'da başlıyacak istiklâl savaşı ile kurtaracağına inanmıştı. «Hiç bir sıfat ve salâhiyet sahibi olmaksızın Anadolu'ya geçmek ve orada milleti uyandırmak istiyorum» diyordu. Mustafa Kemal'in bu dileği 15 mayıs 1919 günü gerçekleşti. Ordu müfettişi olarak fakat geniş salâhiyetlerle Karadenize hareket emri aldı. 16 mayıs 1919 da kâhne Bandırma vapuruyla Samsun'a hareket etti. 19 mayıs 1919 günü de bu şehire ayak bastı. Türk milletinin kurtuluş savaşı o gün başlamıştı. 19 mayıs günü Atatürk'ün vatanı emanet ettiği gençliğin bayramı olarak ilân edildi. Türk gençliği her 19 mayıs gününü Atatürk'ün kutsal emaneti üzerinde bayraklaşarak kutlamaktadır.